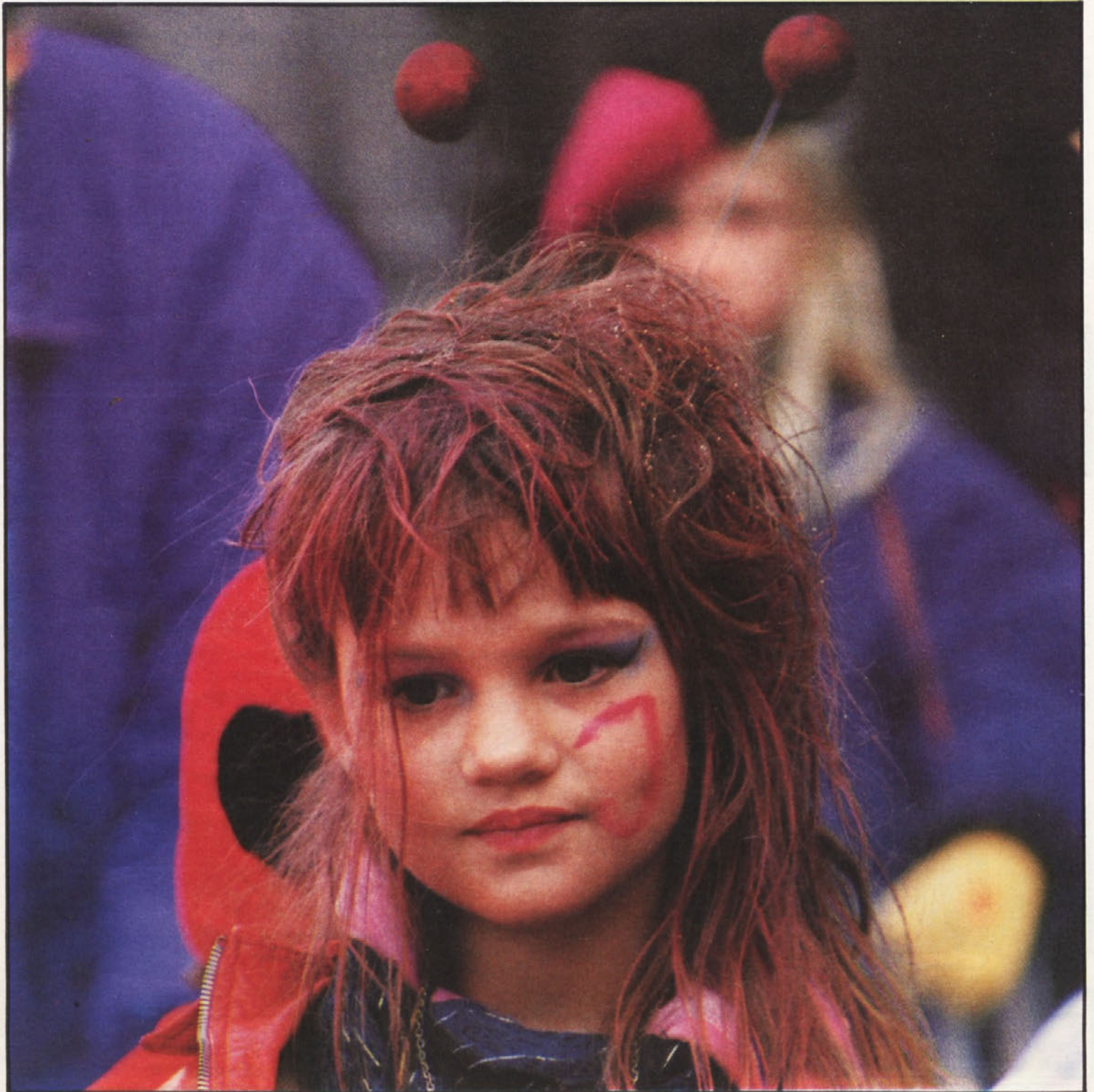

PREPIH

04 OD JAVNOSTI ODVIŠEN ČASOPIS
92 3. MAREC 1992, CENA 50 SLT

VSE NAŠE

Prej so nam hudiči obljubljali raj, zdaj nas svetniki vodijo v pekel.

Kup demokratov dam za eno samo demokracijo.

Vsak dan spoznavam nove bogove, pa vendar mi očitajo, da sem ateist.

Prejšnja oblast ni marala petelinov, ki so zgodaj peli, sedanja ne mara petelinov, ki ne pojejo v zboru.

Atomska ideja! Če hočemo imeti varne meje, jih zavarujemo z jedrskimi odpadki...

NIKO

POLITIČNE
ZDRAHE

Sveti **PETER LE** s težavo kroti **MINISTRantE**, **OMAN**skemu obnašanju se krha krona, čeprav so napacali si na li**CA PUDER**, pa **PIRNAT** talar ne prekrije njih bontona.

PODOBNI Komaj so pomolzeni še kozi, politika **CING**lja slovo jim pod podplati, že vsak bav-**BAV ČAR**obno jih prestraši, v mi**RU PEL**jati jim več ne dajo Demokrati.

Benedikt

Strički prihajajo...

»—Buci, buc, lepa moja punčka! Bi rada liziko?«

POZDRAVLJENA KOROŠKA, kjerkoli si že!

Zdaj, ko smo preživeli tudi banane si lahko oddahnemo. Nič več nas ne more presenetiti in ne strinjam se z dr. Jožetom Pučnikom, ki je pred dnevi v ravnski »kavarni« dejal, da smo lahko na svoj parlament celo ponosni. Da traparij še ni za kakšno knjigo, kot to že imajo v nemškem Bundestagu, je dodal za argument. So pač preresni časi in stiske mnogih ljudi že prehude, da bi tako razmišljali.

Ob tem pa mi ne da miru, da ne bi tako na tihem izračunal, da so pravzaprav koroški poslanci bili tisti, ki so jezik na tehtnici glasovanja o konstruktivni nezaupnici republiški vladi nagnili na Peterletovo stran. Če jih namreč preštejemo in po strankarski logiki razvrstimo med za in proti, je to dejstvo. V absolutni večini so bivši demosočlani in priložnost za zgodovinski prispevek so pač izkoristili. Po junijski vojni smo tako še enkrat zaslužni za obrambo pred rdečo zaroto.

PRIJEMI...

za domoljubno početje, kar obramba pred rdečo zaroto gotovo je, so dovoljeni vsi. Od najbolj nedolžnih, kot je bilo nedavno odklanjanje Peterleta, ki je nekemu dal vedeti, da nima ustreznega svetovnega nazora, do giljotine. (Saj veste, to je tista francoska reč, ki te skrajša za glavo). Zato vsakega, za katerega veste, da je bil kdaj komunist, četudi nikoli član kakšne kadrovske koordinacije, ali pa vsaj predsednik kakšne krajevnega SZDL, opečatite in seveda spet z vsemi sredstvi, ki jih poznate, po možnosti tudi zapečatite. Ob tem nikar ne pozabite, da je zver večglava in je zato treba biti posebno pozoren na tiste glave, ki se potuhnejo. Sovražnik je poln ukan, ki jim pravimo tudi...

ZVIJAČE

Posebej opozarjam na to, ki se zadnje čase pojavlja najbolj pogosto. Gre za navidez popolnoma normalnega človeka, po možnosti delavca, ki kar nenadoma protestira proti visokim cenam, še bolj pogosto pa proti nizki plači. Prihaja mu tudi na misel, da bi se uprl plačilu davka, ki ga še ni položil na oltar mlade demokracije kot akontacijo

dohodnine. Govori tudi nekaj nesmislov o šolanju otrok in še bi lahko naštevati domislice teh potuh potuhnjencev. Celo z uvozom poceni hrane se ne strinja. Ob tem je gotovo sumljivo že, da je bil v bivšem režimu član delavskega razreda. Bodite pozorni na svoje sosede, volk dlako menja, čudi pa ne. In, o groza, ugotovili boste, da mednje sodi večina vaših sosedov. Trajna opreznost zato ne bo odveč!

ŠEPETANJA

Priporočam vam, da namesto glasnega govorjenja, še posebej v večjih skupinah ljudi, samo še šepetate. Da so v nevarnosti, morda od vas, tudi vaši sogovorniki, ne pozabite nikoli. Kajti več bo nezaupanja, tiše se bo govorilo, in gornji, tisti iz ZVIJAČ, bodo imeli manj maneverskega prostora. Če ste slučajno pismeni (to je žal še vse prepogost pojav), pišite samo pisma, podpisana s sovražnikovim imenom, ker boste samo tako uspeli na neopazen način v kali zatreti drugače mislečega. In če vam pride na misel kaj francoščine, denimo dejavu, pogledjte okoli sebe, morda zna kdo že brati tudi neizrečene misli.

Morda bi bilo dobro že, če bi razmislili o tem, da bi tudi razmišljali tiše. Droben nasvet: vsaj v kopalnici, v banji, držite glavo čimdlje pod vodo. Odkrili boste vsaj svet tišine in ni vrag, da nas ne bi bilo letos na slovenski obali vsaj kak milijon pod vodo. Ali pa vsaj absolutna večina. Navadna bo poleti že premalo.

DROBNI NASVETI

Takoj začnite s prikrievanjem vaše identitete.

Nekaj že preizkušenih receptov: gozdarski inženirji naj gredo med peke, zobozdravniki med knjigovodje, veterinarji naj merijo inteligenco predsednikom občinskih vlad, kmetje naj opremljajo javne prostore z ustreznimi slikami, bivši sekretarji in druga, zdaj hvalabogu javno ožigosana golazen, naj javno opravljajo težka fizična dela. Še najbolj pa se je dosedaj obneslo mučenje žrtev bivšega režima. Variante so dopustne in zaželjene. Pozdravljeni Korošci, kjerkoli že ste!

Edi Prošt

IZ VSEBINE

**Atomskega
odlagališča
nikoli!**

str. 4-5

**Naš intervju:
Danilo SLIVNIK**

str. 6-7

**Za PREPIH
pozitivna
ocena bralcev**

str. 10

**Republika
Kotlje priznala
Slovenijo**

str. 14-15

**Naši poslanci
o glasovanju
o Voljču**

str. 19

**Na naslovni strani:
Lepi pust v
grdih časih**

Foto:
Albin Kac

ODLAGALIŠČA

Prav tragično oziroma komično postaja početje, ki so se ga lotevale že stare oblasti, delo pa nadaljujejo novodobni oblastniki. Za odlagališče jedrskih odpadkov gre, ki bi ga nekdo prav rad potisnil tudi v ta naš Koroški konec in prav nič niso pomagali vsi protesti in odločno odklanjanje celo vsakršne tovrstne zamisli.

Tragedija in komedija prejšnje oblasti pa je bila v tem, da so lokacije iskali v ilegali, z usodo ljudi kupčkali v tesno zaprth kabinetih, da bi se potem neumno čudili reakciji ljudi, ki je v celotni Sloveniji, v vseh občinah zavrgla morebitno sosedstvo z jedrskim smetiščem.

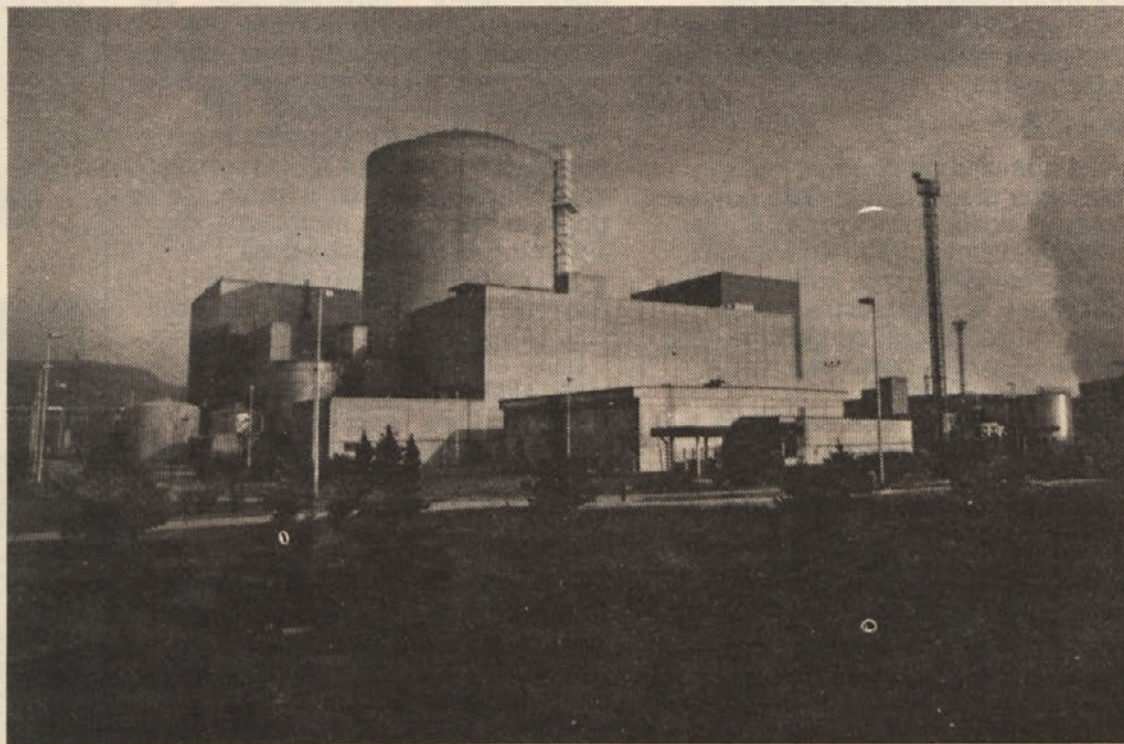
Nova oblast, ki si je na zastavo pripela besedo DEMOKRACIJA, pač mora nadaljevati ta projekt, kajti nujno in civilizacijsko je, da svoje odpadke nekje odlagamo. Vendar so se tudi novi oblastniki nalezli nekaterih manir starih...

Slovenska vlada je pri ministru za energetiko nedavno imenovala Agencijo za RAO (radioaktivne odpadke), ki naj bi na strokovnih osnovah skušala najti primerno lokacijo za odlaganje jedrskih odpadkov in kasneje tam tudi postavila trajno odlagališče za te smeti.

Omenjena agencija je nedavno tudi sklicala sestanek predstavnikov občin, ki so po drugi fazi tega projekta še vedno ostale v igri za to odlagališče in po tem sklicu je v javnost prišla informacija, da smo Korošci s svojo Koroško še vedno in ponovno aktualni. Izpadla je lokacija Pernice na meji dravograjske in radeljske občine, ostal pa je **Otiški vrh** (strokovnjaki so si izbrali 1,5 km² površine) in turistična **Zgornja Jamnica** v občini Ravnice na Koroškem (primerna lokacija se razprostira na ozemlju dveh km²).

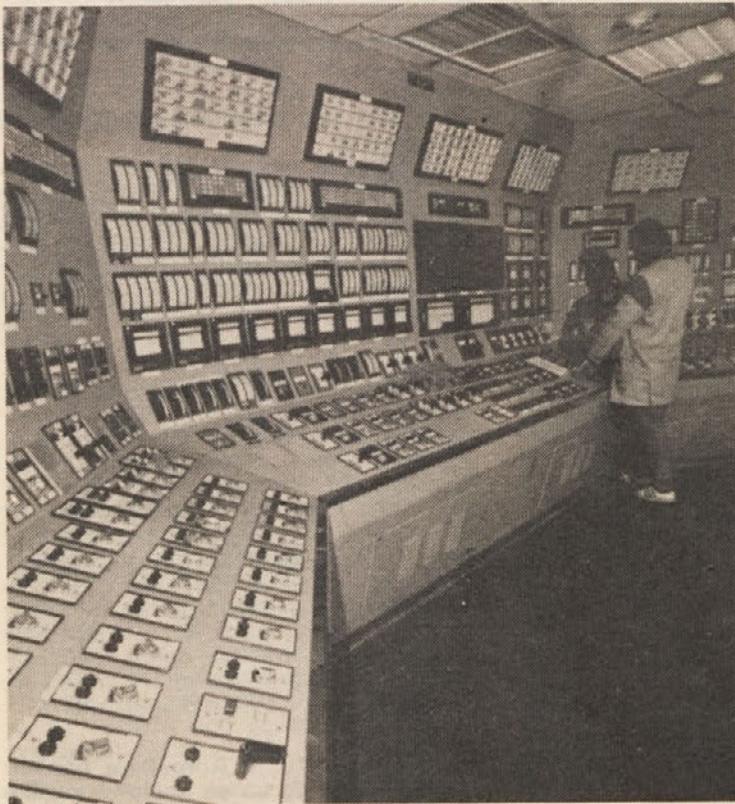
No, sestanka v Ljubljani, ker so nameravali prizadetim občinam prikazati rezultate druge faze študije o odlaganju nizko in srednje radioaktivnih odpadkov, ni bilo, kajti sestanek so vrli možje preklicali, ko so se predstavniki teh občin (brez Ravenčanov) že zbrali v Ljubljani. Sestanek so nato ponovno napovedali za nekaj dni kasneje in ga spet preklicali, kar je vse skupaj – milo rečeno – neresno in neodgovorno.

Nujno in potrebno je, da ima pri tem svojo besedo stroka, ki pa jo je vendarle treba pre-

NUKLEARNA KRŠKO, TOVARNA ELEKTRIKE IN JEDRSKIH SMETI

NIKAR

NOTRANJŠČINA JEDRSKE ELEKTRARNE

verjati in kontrolirati. Ob predstavitvi prve faze te študije na Ravnah je **dr. Ivo Štručl** predstavnik ljubljanskega Elektroprojekta, ki je nosilec študije, opozarjal na njihovo čudno odločitev okrog Otiškega vrha, kjer je tektonska prelomnica. Temu so se Ljubljančani čudili, vendar so v drugi fazi to dejstvo ponovno prezrli.

Stroka mora ponuditi objektivne in optimalne rešitve, v zadnji fazi pa bo odločitev o bodočem odlagališču vendarle politične narave. In če bomo

Slovenci šli na referendum o zapiranju nuklearke, potem bo v tisti lokalni skupnosti, kjer naj bi bilo odlagališče, nedvomno potreben referendum. Seveda pa bo pri tem prišlo tudi do poskusov trgovanja, saj je večina bodočih lokacij v nerazvitih področjih (Haloze, Dravograd), kjer bo oblast odlagališče skušala na vsak način povezovati z razvojem – češ, sprejmite odlagališče, z rento pa si boste lahko gradili ceste, objekte družbenega standarda in drugo.

Seveda je pri tem na mestu vprašanje: Zakaj neki bi razvoj obrobja naše države moral biti povezan s takšno kravjo kupčijo, medtem ko se lahko centri razvijajo po normalni poti?

Pričakujemo lahko, da bo jedrski lobi pričel s širšo kampanjo okrog tega odlagališča, prepričevanje pa bo gotovo šlo v smeri dokazovanja, kako varno in tehnično povsem obvladljivo je dandanes odlaganje jedrskih odpadkov. Odgovor potencialno ogroženih ljudi pa je lahko kratek: Če je res tako, potem ni zadržkov, da ne bi odlagališče postavili sredi ali na robu Ljubljane.

Prav je, da sta obe koroški občini, Ravne in Dravograd, povzdignili glas ob samem načinu prezentacije posameznih faz izbora lokacije tega odlagališča. Občina Ravne je na ministrstvo za energetiko, Agencijo za RAO ter na naslov dr. Lea Šešerka, podpredsednika vlade Republike Slovenije, poslala tudi ostro protestno noto. Tudi dravograjska vlada zavrača te poskuse republike, hkrati pa modro dodaja, da se številu lokacij iz faze v fazo oža, in če je poprej bila možnost, da v Otiškem vrhu ali na Jam-

nici dobimo jedrsko smetišče 1:10, je sedaj samo še 1:4. Povsem upravičena je bojazen, da ne bi po tretji oziroma četrti fazi ostal samo še kakšen kraj na Koroškem.

In kaj Korošcem preostane? Metoda demokratičnega pritiska, to je tista metoda, s pomočjo katere se je rojevala tudi slovenska demokracija. Pred poldrugim letom je mag. Mitja Bricelj, namestnik ministra za varstvo okolja in urejanje prostora, na ekološki tribuni v Pliberku jasno in glasno dejal, da ob meji ne bo odlagališča. Bricelj je tako prejudiciral ta projekt, ali pa morda na drugi strani že ve za končno in politično odločitev.

Vendar je potrebna previdnost pri izjavah raznih politikov in vsemu ne gre verjeti. Zato je ena od možnosti, morda celo zelo učinkoviti, povezava z obmejnimi župani na avstrijskem Koroškem, Avstrijci pa imajo pred vsem, kar je povezano z jedrsko energijo, vcepljen prastrah. Seveda bi to bila žalostna izkaznica za slovensko demokracijo, ko si je v odnosu do lastne vlade treba iskati zaveznike na tujem, vendar – tudi to je politika.

(ek)

Če bo nuklearka vzdržala do konca svojega veka, se bodočemu odlagališču obeta 30 tisoč takšnih sodov, nepolnjenih z nizkimi in srednjimi radioaktivnimi odpadki. Kam bomo shranjevali visoko radioaktivne odpadke pa, danes ne ve nihče.

RECEPTA NI

Korošci imamo nekaj svojih ljudi, ki so se uveljavili tudi v širšem prostoru. Prav je, da nekatere od njih predstavimo in bolje spoznamo. DANILO SLIVNIK, eden od urednikov Dela, si takšno predstavitev prav gotovo zasluži.

Gospod Slivnik, vi ste eden redkih Korošcev v Ljubljani, za katerega lahko rečemo, da je uspel, še posebej zato, ker ste eden redkih, ki tudi nastopa v javnosti. In to uspešno. Kakšen je recept?

Najbrž recepta ni. Tako kot pri mnogo stvareh, je tudi v tej veliko odvisno od naključij. Če bi kdo dejal, da se da to narediti načrtovano, moram reči, da je to nemogoče. Nekaj je naključij, nekaj pa trdega dela. Najbrž je lažje, če se človek ukvarja samo z nekim poklicem in tam lahko trdo delo zagotavlja nek uspeh. No, seveda je za to potrebna še sreča. Recepta pa gotovo ni.

Ali to pomeni, v politiko nikar?

Tudi jaz mislim, da je s politiko težko in da bo še težje. Razmere se bodo še zaostriale, konflikti bodo še večji, ljudje, ki se bodo ukvarjali s politiko, bodo še vsaj pet do deset let potrebovali res debele živce.

Se pravi, da vsaj pet do deset let še ne bo stabilnih razmer?

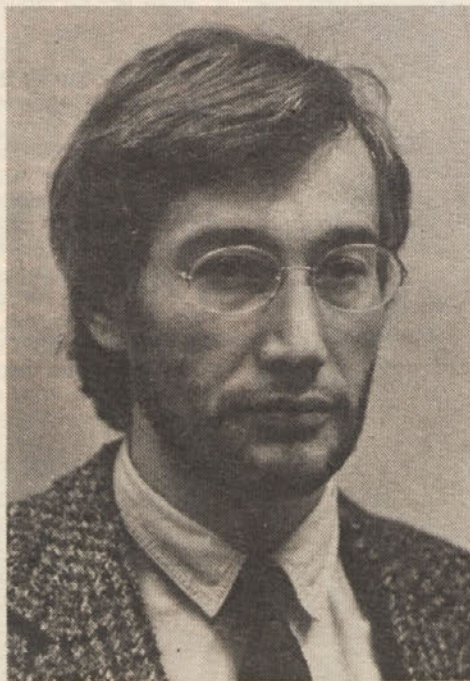
Tako je. Prvič čisto zaradi ekonomskega in socialnega položaja. Da se bomo izvlekli iz te krize, bo potrebno mnogo naporov – in taka kriza povzroča konflikte. Obstaja namreč veliko pogledov na to, kako se lahko krize rešimo in na čigav račun. To je eno. Drugo: mi smo še vedno postsocialistična država s travmami in seveda obračuni. Treba je vedeti, da ljudje, ki so bili preganjani, ki so bili zaprti, želijo zdaj račune poravnati.

Torej vendarle revanšizem?

Absolutno! Kdor pravi, da ga ni, se pretvarja. Revanšizem je v vsakem človeku. Eni kažejo to bolj agresivno, drugi pač bolj prikrito. Je pa to povsod. V skupščini, najbrž v vsaki občini, še več kot morda mislijo politiki, ga je v ljudeh. Konec koncev širok sloj ljudi živi zelo slabo. Tudi to je povezano z bivšim sistemom in na nek način povzroča revanšizem. Če si niste mogli omogočiti spodobne eksistence, tudi to povzroča zamere in velike konflikte.

Vi dobro poznate našo slovensko politično vrhuško. Kako pa je s tem tam?

Ti so pa sploh najbolj sprti. Mogoče so dva, trije, ki mislijo isto, takoj ko jih je skupaj pet, šest, sta že najmanj dve frakciji, da ne govorim o tem, da sta pa zagotovo vsaj dve stranki. Na zunaj se to

DANILO SLIVNIK
Urednik in novinar
časopisa Delo

kaže z znanimi spori, recimo Rupel–Peterle. Utvara je, če kdo misli, da bi se z rešitvijo tega spora stvar pomirila. Nasprotno! Takoj bo izbruhnil drug konflikt. Konflikti so na različnih ravneh, in seveda tudi v različnih smereh. So pa tu in vanje so vpeti vsi. Od predsednika Predsedstva do zadnjega sekretarja po ministrstvih.

Vi ste spoznali tudi nek drug socialističen realizem, ko ste službovali v Sovjetski zvezi. Kakšne so paralele in kje so ločnice med tem, kar smo doživljali mi in kar so preživeli narodi zdaj bivše zibelke socializma?

Na nek način, seveda če ne bomo spretni, je še vedno lahko to, kar doživlja Sovjetska zveza, naša prihodnost. Če ne bomo uspeli presekati krize tudi s tem, da se jasno pove, da z lastninjenjem dajemo možnost kapitalu, se pravi tistim, ki ga imajo, da ga tudi pri nas vložijo, brez tega v bistvu zasuka te krize ni! Res je, da

je to dosti bolj zapleteno, kot izgleda na prvi pogled.

Načelno se lahko vsi (ali pa, denimo, v skupščini) dogovorijo za privatizacijo in vzpodbujanje tujih vlaganj. Na praktični ravni tako preprosto ni. Vsakdo si pač hoče od nečesa nekaj odškrniti; to že povzroča velike težave in dokaz za to je Sovjetska zveza. So v nenehni reformi, tako kot mi. Kar delamo zdaj, je na isti ravni kot v Sovjetski zvezi.

Nismo še naredili odločilnega koraka, izpeljali privatizacije, se sprijaznili, da bo s kapitalizacijo prišel tuj kapital, torej pristajamo na neke normalne socialne razlike med ljudmi. Recimo: sindikati bi še vedno tudi v nov sistem vgradili iste pravice, kot so bile prej v samoupravljanju. To je blokada. Preden tega ne prelomimo v glavah, ne bo konec socialnega šovinizma. To je težja psihološka kategorija, kot si kdorkoli misli. To se recimo kaže v Sovjetski zvezi tako: »Ni problem, da jaz nimam bicikla ali avta, problem je v tem, da ga ima kdo drug«. To je ta mentaliteta.

Pa vendar. Tu, na Koroškem, nas kar precej meni, da so se socialne razlike že tako poglobile, da so nekateri že od rojstva obosjeni na zmanjšane zmožnosti za socialno napredovanje.

S tem se strinjam. Pri nas še ni konsenza o tem, da smo v razlike zavestno šli in tudi s tem omogočili, da gremo v nov napredek in vzpon v nek čas, ko se bodo te razlike ponovno začele zmanjševati. Odlašanje in upanje, da le ne bi bilo slabše, je tista velika zmeta, ki nas vzporeja z dogajanjem v bivši Sovjetski zvezi.

To je tudi razdelilo našo politično sceno, spet govorimo o levih in desnih, o bipolarnosti. V deklaracijah vsi hočejo biti nekje na sredini. Kaj je s tem?

Levost in desnost je spretna manipulacija oziroma zastraševanje z nevarnostmi, ki da jih prinaša bipolarizem. V resnici je enako nevaren kot pristajanje na tezo, da zdaj pa dajmo biti vsi na sredini. Če torej taka delitev je, jo dajmo sprejeti. Vsi poskusi nasilnega prepričevanja o sredinskosti so manipulacija, s katero hoče ena stran prevzeti politično iniciativo v svoje roke. Tako se bo zgodilo tudi v parlamentu, ko bodo poslanci hoteli nekega sredinskega človeka. Takega ni! To so neke bivše iluzije. Od neuvrčenosti do socialne pravičnosti! Vedno sta dva pola, in s tem se moramo spoprijeti.

Ali je slovensko javno mnenje torej sredinskosti nasledilo?

Ne toliko javno mnenje, kot so to spretno sproducirali politiki. Mislim, da je to predvsem teza, in da jo tako spretno skuša vsiliti predvsem levica. V našem sistemu je toliko recidivov starega sistema, da se ljudje sploh ne zavedajo. Vsi smo v bistvu boljševeki, tudi v desnih strankah delajo še vedno na boljševeški način.

Tudi parlament dela kot CK. Nenehno bi nekoga izključevali oziroma bi nekemu nekaj vzeli. Tipičen primer je glasovanje. Zdaj je že jasno, da je opozicija, raje rečem kar prenovitelji, izbrala Voljča kot kandidata neodvisnih poslancev. Še pravi – spet neodvisni alias sredinski, sredinskosti pa kot rečeno, ni. To je iniciativa levice! Kar ni slabo, ampak zakaj se temu ne reče tako!?

Tule v provinci imamo občutek, da se vse dogaja v Ljubljani. Da se tam odloča o naših usodah, o našem življenju. Niti ne v parlamentu, temveč v poslanskih klubih in predvsem v zakulisnih borbah med strankami. Ali je temu res tako?

Kar v veliki meri. Veliko tega se res dogaja v teh strankarskih zakulisnih sferah in tu ne moremo izključiti nobene stranke. Vse delajo na isti način. No, morda imajo poslanci ta hip večjo vlogo, kot kaže ali pa se nam zdi. Zdaj namreč ne drži več, da bi se dogovarjala med sabo samo vodstva strank, ta hip je morda v rokah poslancev več kot pa v rokah strank. Recimo Školč: ta sploh nima kontrole nad svojimi poslanci! Poslanci pa so sploh že ena velika opozicija proti svojim vodstvom. Če vzamem ta Demosov del, ti so na zadnjih zasedanjih proti svojemu vodstvu že izpeljali pravi puč. Poglejte, ko so se vodstva dogovorila, da Demosov poslanski klub razpustijo, je vstal od mrtvih.

Podobno kot v ravenski občini. Pa ko sva že ravno pri Školču, kje sta se razšla? Od kod ta vajina medsebojna zamera?

To je težko reči. To je ravno tako re-

vanšizem in izhaja iz tega psihosociološkega področja. Beseda je dala besedo, stvar se je zaostrila, postala stvar emocij. To je tipično politično in povem samokritično, da se sicer skušam strašno brzdat, seveda tudi zaradi časopisa, da ne bi ta smešno izpadel. Ampak to so stvari, ki se ne dajo več brzdati. Potem pač iščeš in kažeš napake, postaneš zbadljiv. Zadrželo pa se je okoli te moje knjige. Ničesar drugega ni zadaj.

Torej le kaže na to, da novinarji lahko soustvarjamo javno mnenje. Koliko je resnice na tem?

Jaz mislim, da zelo. Veliko več, kot se zdi. Zlasti v teh glavnih republiških medijih. Pa ne zato, ker sem sam z Dela, mislim, da je Delo imelo kar bistveno vplivno pozicijo. Tako pozicijo imamo kar zadnje dve, tri leta. V bistvu smo si jo tudi spretno ustvarili. Drugače tudi ne bi mogli žeti sadov. To smo naredili že pred volitvami, ko smo dajali zelo veliko in se zavzeli za večstrankarski sistem, odprli medij za vse stranke in si tako dobili veliko kredibilnost. Tudi med poslanci. Tudi zato je šla mimo nas hajka po uredništvih in novinarjih. Mi smo denimo glavnega urednika zamenjali sami, da smo se lahko ustrezno usmerili. To nam je dalo vpliv.

Lahko celo rečem, da ne vem, kako bi bilo s plebiscitom, če ga ne bi Delo podprlo tisti prvi dan, ko je ideja prišla na svetlo. Ker tisti dan, po tistem sestanku v Poljčah, so bili poslanci za plebiscit, vsi šefi pa so bili proti. Proti je bil Peterle, Bučar je bil skrajno nesrečen, ker je za plebiscit zvedel šele ob dvanajstih, Kučan je bil izrecno proti, Rupel je tekal po Ljubljani in vpil, da nam bodo »ti« vso kredibilnost zapravili. Mi smo naslednja dva tedna plebiscit skrajno podprli in potem ideje ni bilo več mogoče zaustaviti.

Kaj pa regionalni mediji? Ti imajo na Zahodu velik vpliv, kakšno bodočnost jim napovedujete vi?

Veliko. Ravno v Sloveniji, zlasti zaradi krize, v kateri smo, tudi materialne. Veliki sistemi, veliki mediji nimajo nikakršne pri-

hodnosti. Celo nisem čisto prepričan za Delo. Drugo je s televizijo in radijem, ki bosta nekako plačevana iz proračuna, toda že to bo zelo zniževalo njuno raven, ker – če si kdo misli, da to ne bo financirano na nizki ravni, je v zmoti. Dokler ne bomo bogatejši, se pravi zmanj deset let, bo pač tako.

Če hočete imeti dobre novinarje, jih morate tudi dobro plačati, in ta hip so dobri novinarji na radiu in televiziji preslabo plačani. Isto in še huje je pri časopisih. Mi svoje nekatere novinarje namerno plačujemo zelo dobro. Brez njih pač ni Dela.

Prihodnost je torej bolj tam, kjer so mala in gibčna uredništva. Stroški se bodo na nek način zaradi konkurence zniževali, navsezadnje bomo lahko zato tiskali tudi v Trstu ali Celovcu. Ostalo je samo stvar male in dobre ekipe. Moje mnenje o regionalnih medijih je, da so zelo dobri. Zlasti radijske postaje.

Berete tudi Prepih?

Nekaj števil sem prebral.

Ocena?

Jaz mislim, da je kar v redu. Čeprav je seveda težko ob dvotedenskem izhajanju biti bolj aktualen. Drugače pa je sestavljen tako, da je gotovo za vsakega nekaj, predvsem pa daje te drobne, domače stvari, v čemer je sploh njegov smisel.

Pa vaši načrti? Slišali smo, da naj bi šli nazaj v Rusijo, tokrat za veleposlanika.

Ideja je sicer privlačna, toda dokler se po volitvah ne stabilizira nova politična struktura, se pravi, da se bo vedelo, kdo bo opozicija in kdo oblast, za tako mesto sploh nima smisla kandidirati. Vse te sedanje veleposlanike lahko novi oblastniki namreč zamenjajo.

Torej ostajate pomočnik glavnega in odgovornega urednika Dela in še vedno pišočni novinar?

Brez pisanja itak ne gre. Človek ne more biti nekemu šef, če sam ne zna pisati.

Edi Prošt

KOROTAN p.o.

Ravne na Koroškem
Čečovje 6
tel.: 0602/22-711, 21-476
fax: 0602/23296
ŽR 51830-601-22865

– **POSLOVALNICE Z GRADBENO TEHNIČNIM BLAGOM IN POHIŠTVOM** so pripravljene, da vam ustrezajo z vsem, kar potrebujete za gradnjo in opremo stanovanja, s konkurenčnimi cenami, solidno in hitro postrežbo.

KUPCEM NUDIMO UGODNO PRODAJO NA KREDIT IN CEKE.

Če boste obiskovali poslovalnice Trgovskega podjetja KOROTAN kjerkoli od Črne do Raven, boste v vsaki poslovalnici odkrili posebno ponudbo blaga.

– **V POSLOVALNICAH Z ŽIVILI** vam v mesecu marcu nudimo bogato izbiro delikatesnih mesnih izdelkov, kave in še kaj po ugodnih akcijskih cenah.

– **POSLOVALNICE S TEKSTILOM, METRAŽO, PERILOM...** vam nudijo ugoden nakup, znižane cene, razprodajo določenih vrst blaga in lepo izbiro za spomladanske nakupe.

IMELI SMO SVETOVNO SMUČARSKO PRVENSTVO

Zgornji naslov je namerno zaokrožen z retoričnim vprašanjem, kajti nobenega dvoma ni, da je na Kopah prejšnji teden potekal del svetovnega prvenstva za mladince v alpskih disciplinah, ki so ga pripravili mariborski smučarski delavci. Retorično vprašanje pa je potrebno zaradi dejstva, ker pač tega prvenstva, ki je na Koroško prišlo kot mana z neba, nismo uspeli izkoristiti ali dovolj vnovčiti.

START SMUKA

Da so Kope velika ljubezen Toma Levovnika, je že dolgo znano in Tomo vselej izkoristi priložnost, da propagira ta pohorski gorski turistični center. In razumljivo je, da Tomo ni zdržal v Emoni, medtem ko so na Pohorju dričali najboljši mladinci sveta. Na Pohorje pa se je podvzval po neprespani noči praznovanja abrahama Toneta Vogrinca. Tomo je tudi na Pohorju pokazal dobro kondicijo...

TOMO SE NE DA

GRMOŠKOV DOM

V Slovenj Gradcu ni bilo v mestu kakšnega zunanjega znamenja, ki bi spominjalo, da se na njihovem delu Pohorja odvija smučarsko prvenstvo, kakršnega doslej tod še ni bilo. Po strminah Kaštivnika pa so se spuščali mladi fantje in dekleta, ki bodo čez leto ali dve imeli glavno besedo v svetovnem smučarskem cirkusu. Morda je ta nenadnost, ki je botrovala temu prvenstvu, vse skupaj presenetila, gotovo pa bi bila možnost za večji izkupiček, ki se bi moral kazati predvsem v promociji tega gorskega turističnega centra.

Kljub vsemu pa je to smučarsko prvenstvo na Kopah odigralo pomembno vlogo. Mariborski organizatorji so Korošcem, ki so spremljali tekmovanje ob progi ali v ciljni areni, dali lekcijo, kako se pripravljajo takšna tekmovanja, in upajmo, da so spodbudili tudi skomine, da bi tudi Korošci nekoč pripravili kakšno podobno tekmovanje.

Seveda pri tem že slišim ugovore, češ, Mariborčani imajo **Senčarja** in njegove zveze, ki veliko pomenijo v svetovnem smučarskem svetu. To gotovo drži, vendar: Korošci imamo **Toma Levovnika**, ki je pred leti, ko je bil direktor GTC Kope glasno razmišljal prav o tem svetovnem prvenstvu. Prepričan sem, da bi Tomo zastavil vse svoje zveze in ugled, da bi tudi na Kope pripeljal kakšno pomembno dirko. Pomembni evropski smučarski centri so si pridobili svoj image tudi zaradi tekmovanj za svetovni pokal ali drugih tekmovanj (olimpijske igre, svetovna prvenstva). Maribor, ki se po smučarskih tereh, kaj šele glede snega, ne more primerjati s slovenjgraškimi Pohorjem, vlaga ogromne napore v Zlato liscico in borbe za druga tekmovanja.

Svetovno mladinsko prvenstvo pa nam je s pomočjo tujcev morda ponovno razkrilo, da imamo imenitne smučarske terene, ki jih velikokrat ne znamo izkoristiti, prodati in promovirati. Razgalilo pa je tudi nekatere naše kronične slabosti, kot so dotrajane vlečnice, in zaradi okvare na Kaštivniku so organizatorjem drhtele roke.

Temeljita obnova nekaterih vlečnic na Kopah je gotovo nujna, lepo smučišče na Kaštivniku pa postaja prava mora zaradi slabe in dolge vlečnice (nekaj časa najdaljša v Evropi, sedaj je po dolžini na četrtem mestu). Da ob vsem tem ne omenjamo cest, tako z radeljskega konca do spodnje postaje Kaštivnika kakor tudi s slovenjgraške strani do Pungarta in Partizanke.

(ok)

DELOVNA ZMAGA

Železarna Ravne se s tonami sicer že dolgo ne hvali več, tokrat pa se spet enkrat lahko v delu ima enega svojih najtežjih izdelkov (celo dva primera iste vrste). Iz 19-tonskega ingota je nastal okoli 16,5-tonski odkovek (na fotografiji v Kovačnici), iz njega pa bo valj za obdelovanje pločevine v slovenskobistriškem Impolu.

Včasih so temu rekli delovna zmaga. Čestitke zanjo!

H.M.

JASLI SO SE PRIBLIŽALE

Geografska oddaljenost Koroške od centrov predstavlja oviro njenemu razvoju. Milo rečeno – drage storitve izobraževalnih oblik, ki so ponujene, potreben čas in ostali stroški predstavljajo marsikateri organizaciji prevelik problem. Nekatera večja podjetja so sicer že posegla v monopole centrov in organizirajo usposabljanja, zase predvsem.

Z ustanovitvijo zasebnega podjetja »ITD«, s sedežem v Mežici, pa se odpirajo možnosti tudi manjšim podjetjem. V prvi fazi bodo približane kvalitetne oblike usposabljanj za precej nižjo ceno. Predmet dejavnosti obsega opravljanje storitev celovitega razvoja kadrov.

Podjetje se povezuje z Andragoškim centrom Slovenije in s Skupnostjo izobraževalnih centrov ter od tam črpa potrebne informacije za izobraževanje odraslih. Njihov cilj je postati Regionalni izobraževalni center za Koroško. Prežihove Kotle, z ugodno lokacijo Hotela Rimski vrelec, pa lahko postanejo osrednji kraj dogajanja.

Ob tem lahko zapišemo, da koroška regija dobiva nov povezovalni dejavnik.

-S.S.

SINOVI POŽIGALNIČARJEV

Požigalničarstvo naših prednikov nam je nemara ostalo najgloblje zapisano v genih in krvi! Je že res, da so nam še dedje radi kurili novne ali »nôvine«, kot so rekli ponekod. A šlo je za drugačne potrebe, za tiste čase.

Ampak danes? Tudi armada najboljših strokovnjakov nam ne bo dopovedala, »dokijala«, kot tudi rečejo nekateri, da je požiganje brez sleherne koristi. Zastonj vam kdo dopoveduje, da pod rušo ogenj uniči prav vse živo, ne mislite samo na mikroorganizme, pomislite tudi na drugo. V času požiganja so v naravi, najčešče prav na sončnih legah in travah rodovi prvih zajčkov. Ta žival ne beži, v rosnih dnevih je sila nebogljena in z mukami pogine pod ognjem.

Pa denimo, da ne verjamete

ni v to!? Verjemite vsaj, da sleherno pomlad in še v pozno leto doživimo na Koroškem vrsto požarov, katerih vzrok je nedolžno požiganje trav.

Tisti v Mežiški dolini vedo, kaj so požari, tu je tudi požiganja nekaj manj. Pomnijo ljudje z območja Primoža, v spominu jim je ostala »Požarka«, drugi pa kar ne verjamejo, ko pa jim ogenj uide, jim itak priskočimo vsi na pomoč.

In prav je, da pomagamo. Prav tako pa po gašenju odpustimo, ker pač rečemo: »Je že dovolj kaznovan!«

Ko boste zakurili, vsaj prej poiščite številko gasilcev in policije, drugače boste predolgo čakali na pomoč, požari v naravi pa imajo lahko katastrofalne posledice!

K. Valtl

ZAVAROVALNICA SE JE ZAVAROVALA

Zavarovalnica Maribor je v Radljah naredila lep korak, seveda naprej. Svojo poslovalnico so preselili v nove prostore, ki so dobesedno v središču Radelj, torej ljudem na obeh in pri roki. Delajo v simbiozi s turistično agencijo Erika.

Zlobneži trdijo, da se je tako Zavarovalnica Maribor zavarovala pred konkurenco - Zavarovalnico Triglav, ki ima svoje prostore in ponudbo kar preko ceste, tudi v svojih prostorih.

Pa naj še kdo poreče, da konkurenca ni dobra!

K. Valtl

Ko je lansko leto začel izhajati časopi »PREPIH«, je kaj hitro našel pot do bralcev in od številke do številke so bralci segali po njem. Za mnoge bralce je bil izredno zanimiv in pester, za druge pa zopet ne. Pa vendar – bralci so s časopisom v glavnem zadovoljni in danes so ga vzeli za svojega. Radi ga imajo, za večino je zanimiv in pester, zato je prav, da takšnega kot je, tudi obdržimo – pravijo bralci sami. Sicer pa prislusnimo kaj so nam povedali anketiranci:

Pavla SIRK, upokojenka – Dravograd: »Mislim, če že imajo vsepovsod drugod svoj časopis, je prav, da ga imamo tudi mi, Korošci. Vsi, ki redno beremo Prepih, smo časopis vzeli za svojega. Zdaj, ko je v barvah, je še bolj privlačen. Jaz osebno ga rada čitam, saj v njem najdem marsikatero zanimivo stvar. Zelela pa bi (kot upokojenka), da bi tudi mi upokoneci v Prepihu našli svoj prostor in da bi se od časa do časa tudi o nas kaj napisalo, saj je tudi naše življenje pestro in zanimivo.«

Darko MARUHIČ, Voznik – Radlje ob Dravi: »Koncept časopisa mi je všeč, zato ga rad berem, saj v njem najdem veliko zanimivih stvari. Novice iz naših krajev so nad vse zanimive, prav bi bilo, če bi jih bilo še več. Izredno zanimiva je črna kronika, pa tudi reportaže o ljudeh so zelo čitane. Mislim, da bi v Prepihu lahko objavili še več slikovnega materiala s kratkimi podnapisi, ker dobra slika mnogo več pove kot pa dolgobesedni članek. Tudi humorja bi lahko bilo več.«

V uredništvu smo prepričani, da je imel naš reporter pri anketiranju bralcev posebno srečo, saj so skoraj vsi v glavnem zadovoljni s Prepihom. Ker vemo, da so med vami prisotna tudi precej bolj kritična mnenja, vas pozivamo, da nam sporočite svoje predloge in želje. Skupno bomo lahko oblikovali časopis, ki bo še bližji potrebam koroških bralcev. Vabljeni!

Hedvika LUŽNIK, kmetica – Golavabuka: »Že od izida prve številke Prepiha sem redna bralka. Zdi se mi, da je še vse premalo reklame za časopis in mnogi niti ne vedo za njega. Kar se same vsebine časopisa tiče, je izredno kritičen in marsikateri članek nima dlake na jeziku. Ker je časopis še mlad, bi mu predlagala, da bi kdaj pa kdaj zapisal tudi kaj s kmetijskega področja ali uvedel stran za kmetijce. Zelo rada prebiram rubriko »PISMA BRALCEV«, želela pa bi, da bi objavljala kakšen podlistek domačega pisatelja.«

**»ČASOPIS NAJ
POSTANE NAŠ«**
Bralci Prepiha ocenjujejo vsebino

Darja PETROVIČ, Trgovska pomočnica – Kotlje: »Prepih je zanimiv in pester, zato ga izredno rada prebiram. Je odkrit in članki v njem so razumljivo napisani, v njem pa včasih najdem take stvari, ki jih v drugih časopisih ni zaslediti. Vse premalo pa piše o ekologiji, ki je dandanes vsakodnevni problem. Skozi naše Kotlje teče Hotuljščica, ki izvira izpod Uršlje gore. V poletnih mesecih je tako umazana in za njeno čistočo nihče ne poskrbi. Prav bi bilo, če bi v Prepihu tudi o tem kaj zapisali, mogoče bi kaj zaleglo. Če bi bila Hotuljščica čista, bi bil to naš biser.«

Franc GRUŠOVNIK, rudarski upokojenec – Gornji Dolič: »Prepih je prve preizkušnje že prestal in mislim, da takšen časopis vsi potrebujemo in mora biti naš. Rad ga prebiram, ker je zanimiv, saj prinaša zanimive članke iz celotne koroške krajine. Kratke zanimivosti iz vseh krajev so zelo zanimive in teh naj bi bilo čim več. Menim, da je časopis na dobri poti.«

Jože KOTNIK, ključavničar – Ravne na Koroškem: »Sem eden zvestih bralcev Prepiha in komaj čakam na njegov izid. Mislim, da bi moral biti tednik, ker bi tako tedensko prinašal novice. Odkar je ovitek barvni, se mi zdi, da je še bolj privlačen in podoben Kajju. Vsebinsko časopisa mi je všeč, želel pa bi, da bi bili sestavki v njem še bolj kritični. Objavljal naj bi tudi kritike poslancev v parlamentu, pisal naj bi tudi o tistih dogodkih, ki jih v drugih časopisih ne najdeš, so pa dnevno prisotni okoli nas, kot so ekološke teme ter druga problematika. Prav bi bilo, če bi v Prepihu našli prostor še za radijski in televizijski spored, pa tudi mali oglasi so izredno zanimivi. Lahko pa rečem tudi, da je Prepih konkurenčen Fužinarju.«

F. Jurač

FERDINAND LEITINGER: zbiratelj starin iz Radelj

OD TOLARJEV DO BUKEV

Ferdinand Leitinger je najbolj ponosen na svojo zbirko starih knjig.

Prav neverjetno, kakšno bogastvo kulturne dediščine premore antikvitetna zbirka Ferda Leitingerja, od najrazličnejših starih predmetov, do zbirk starih ključev in ključavnic, odlikovanj, starega denarja, do knjig, ki predstavljajo kar 80 % zbirke.

58-letni Ferdinand, mizar v pokou, si je ob hiši v bivši garaži uredil pravcati muzej svojih starin, ki jih je začel zbirati že leta 1952. Ob vprašanju, od kod premore takšno zbirateljsko strast, nam je povedal, da izhaja iz družine, že oče je zbiral najrazličnejše predmete in prav

on mu je podaril zbirko starega denarja, ki je bila začetek Ferdovega zbirateljstva.

Dobrodušen možakar vas bo lepo sprejel, vas povabil med svoje dragocenosti in vam pripovedoval zgodbe iz zgodovine. Pravzaprav pa ima vsaka njegova knjiga, vsak star predmet, listine itd... svojo zgodbo, v zgodbah pa so skriti podatki in množica zgodovinskega materiala, predvsem pa dokumentacija o Radljah oz. bivšem Marenbergu, dopolnjena s fotografijami in dokumenti svojega časa.

Njegova največja zbirateljska

strast so **knjige**, kakršnekoli, samo da so stare in dokumentarne, pravi, da je do njih najlaže priti, pa čeprav moraš za katero odšteti plačo in pol ali jo zamenjati z drugo dragocenostjo. Njegova zbirka knjig zajema v glavnem 80 % knjig z nabožno vsebino v nemščini, slovenskih je manj, čeprav se Ferdo trudi, da bi zbral čimveč knjig, ki niso molitveniki in časopise. Najstarejša knjiga v njegovi zbirki je molitvenik, ročno pisan v slovenščini, iz leta 1772, v nemščini pa iz leta 1600.

Spominja se, kako je prišel do svoje največje knjige, na katero pa je tudi najbolj ponosen. To je **zgodovina Avstroogrške**, zanjo pa je odštél kar dobršno vsoto denarja lastniku, ki je gradil vikend in jo prodal. Knjiga ima kar 40 fotografij, v njej pa so že opisi takratne Štajerske (tudi Koroška–Slovenj Gradec). Težka je kar 10,5 kg. Knjiga ga je tako vznemirila, da ni mogel spati, ko je o njej razmišljal, pa čeprav je bila draga. Druga največja knjiga »Težka industrija Avstroogrške« je težka 5,5 kg in zajema podatke o tedanji obrti v Sloveniji. V njej beremo o Celjskih mlinih, pa o Figovi tovarni v Ljubljani, zamenjal pa jo je za dragoceno žepno uro. Posebnost njegove zbirke je **najmanjša knjiga Koran**, težka 2 g, ima 50 strani, 2 cm dolga in 1,5 cm široka.

»Zbirateljstvo je moja bolezen, neozdravljiva. Pomembne knjige so prava redkost in ko jo kupuješ za velik denar, saj ne veš, ali se ti vse skupaj izplača, ampak moraš jo imeti, zmeraj si v dilemi, kaj bi sploh dal in kaj dobiš za to. Ampak ur in ostalih predmetov je na tisoče, dragocenih knjig pa je malo ohranjenih in veseli sem, da imam tudi takšne. Seveda, če eno knjigo zamenjam za kakšno drugo, mora že biti nekaj posebnega,« pravi Ferdinand.

Pa res, vse so nekaj posebnega, denimo:

- Krajevni leksikon Dravske banovine
- Landleksikon (vezan v usnje) iz leta 1893, 22 kom.,
- Mayers konversations Lexikon, iz leta 1895, 18 kom.

(vsaka ima 1100 strani),

– Krempf: Zgodovina Štajerske (omenjena Koroška, – Radlje, Sl. Gradec)...

V posebni vitrini pod ključem so dragocene **stare listine, rokopisi, spričevala**, na katere je Ferdo še posebej ponosen, še zlasti na **dokumente Marenberga**, ki zajema tudi zbirko fotografij, razglednic od začetka stoletja. Sicer pa ugotavlja, da je o Radljah zelo malo ohranjenega in ko je zvedel, da neke obstaja zgodovina Radelj izpred 200 let, si je to knjigo zastavil v cilj svojega nadaljnjega zbirateljstva.

Posebej ponosen je tudi na zbirko starih ključev in klju-

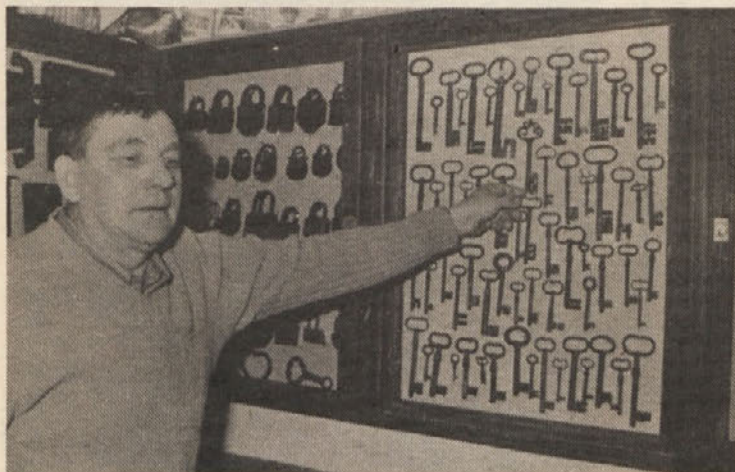
**Najmanjša:
– Koran, 2 grama**

čavnic, odlikovanj, dragocenih ur, priborov in tudi drugih najrazličnejših predmetov.

Ferdinand Leitinger je v svojem življenju dosegel svoj cilj, z ljubeznijo je poskrbel za dediščino svojega kraja in zgodovine Radelj, na zbirko je ponosen in je njegovo življenje. Vse je na svojem mestu, v vitrinah in vsakomur na pogled, če le hoče. Ni mu žal časa, ki vam ga posveča in rad vam vse pokaže in o tem tudi spregovori.

Tudi takšni ljudje morajo živeti, da predmeti živijo naprej za druge, poznejše rodove. In tega se Ferdinand Leitinger še kako zaveda.

Irena Fasvald

Zbirka starih ključev

SREČA IN VESELJE OB DIAMANTNI POROKI

90-letni **Martin** in 85-letna **Marija Slivnik** iz Šmartna pri Slovenj Gradcu sta dočkala visok zakonski jubilej: 65-letnico skupnega zakonskega življenja.

Martin in Marija, ki sta 16. februarja 1927. leta na Razborju sklenila zakonsko zvezo, imata za seboj trdo, a vendar pestro življenjsko pot. V zakonu se jima je rodila hčerka Mojca in danes imata vnukinjo Marto ter pravnuka Petro in Boštjana. K visokemu življenjskemu in zakonskemu jubileju iskreno čestitamo tudi mi.

F.J.

STO LET MARIJE TRUNKOVE

Že samo naključje je hotelo, da sva se pred dvema letoma osebno spoznala z Loznikovim Gustlnom, sicer se mi ne bi izpolnila moja tiha želja in doletela čast, da se pogovorim ali kaj napišem o človeku, ki mu je mati narava poklonila tako častitljivo visoko število let. Vsak čas bo sto in morda bo dočkala še desetletje čez. Takšne korenine pač ne srečaš na vsakem pragu, celo v vsaki fari, celo v občini ne.

Ko je korajžno primahala iz svojega štibelca, kar nisem mogel verjeti, da kljub svojim visokim letom še tako vitalno izgleda, saj bi zlahka zatajila četrtino svojih let. Sprva ni hotela privoliti, da bi kaj povedala za cajtenge, a potem je le začela odkrivati skrinjo svojih spominov, s katerimi bi lahko napolnil cel časopis, in še za knjigo bi jih ostalo iz njene zakladnice spominov, lepih in trpkih, ki si vsekakor zaslužijo malo daljšo črtico v našem časopisu.

Kar brž pove, da je luč sveta zagledala 6. marca leta gospodovega 1892 v Posodovi bajti, kjer je na hišni tablici pisalo Sv. Primož 66, krstili pa so jo v Vuzenici, kjer je dom, je še pristavila. »Čprav sem iz te družine prva prijokala na ta svet, so sestra in vseh pet bratov že zdavnaj zbežali s tega sveta, prav tako starejši dve hčerki, ki bi jih sedaj šteli 75 in 72, živita le še dve, Micka in Milka. Slednja jih šteje trinšestdeset.« Bico pa pride občasno obiskat šestnajst vnukov, šestindvajset pravnukov, in štirje pravnuki.

Spet se vrne s svojimi spomini daleč nazaj v svoja otroška in dekleška leta, ko bi rada postala šivilja, a s tem ni bilo nič, ker jo je mojstrica nekje iz Otiškega vrha vadila z vsemi drugimi deli, le s šivanjem ne. »Po treh tednih sem spokala culo in sprejela službo pri Kanopu v domačem kraju, kjer sem še vsa slabostna in šibka opravljala razna kmečka dela ter molzla krave polna štiri leta.«

Ko pa je dorastla v krepko dekle, jo je usoda popeljala v Bejak na Tirolsko kjer, se je izpopolnila

v kuharskih in natakarskih večerih in si prislužila poklicno diplomo, kar ji je v življenju še dostikrat prav prišlo. V tem obdobju si je prislužila tudi zelo dober šivalni stroj, kar je bilo za tiste čase že pravo premoženje in tudi sen njenih prvotnih želja.

Ko je zaradi težkih razmer prve svetovne vojne mati ostala sama, se je morala vrniti nazaj na rodno Pohorje. Prav nič ne prikriva, da se je v Beljaku kar precej pogospodila. Ob večjih svečanostih je bila, kot vse mlade dekle, rada lepo oblečena, s klobukom na glavi in v belih rokavicah, a to fante sploh ni motilo, tudi njenega zaljubljenega Francija ne, čeprav je bil iz skromnejše družine in še pet let mlajši od nje.

»Ko se je France srečno vrnil iz prve svetovne vojne, sva se po treh letih poročila in vzela Lukasovo bajto v najem, kjer sva se ob trdem delu in vzgoji otrok prebijala skozi življenje celih trindvajset let. Mož je delal večinomoma v Lukasovi žagi in v gozdu, jaz pa sem hodila h kmetom v taverh. Žal je bilo najinega skupnega življenja konec, ko je bil mož Franc prisilno mobiliziran v nemško vojsko, od koder se ni več vrnil. Jaz pa sem z otroki doživljala težke in trpke čase, da o izkoriščanju ne govorim.«

Z grenkobo se spominja, da so jo po vojni z otroki pregnali iz stanovanja, z očitkom, da se je mož boril za nemški rajh, in znajti se je morala, kakor je vedela in znala. Ko sta si vnukinja Sonja in njen mož Branko v središču Vuzenice zgradila svoj domek, sta jo vzela k sebi in zanj prav lepo skrbita, je še pristavila.

Pravz radostjo pove, da njihova krajevna skupnost vsako leto priredi srečanje starostnikov, katerih se redno udeležuje in vztraja s klepetom in pesmijo do konca gavde. Vnukinja Sonja pa pove, da bica rada veliko bere, (še skoraj vedno brez očal), in to Delo, Večer in še kakšen drug časopis, ki zaide v njihov dom ter je vedno na tekočem o dogajanjih v domo-

vin in v svetu. Bica pa pristavi, da ji je od državnikov g. Kučan najbolj všeč.

Ko jo pobaram, kako je kaj z njenim zdravjem, pove, da je bila malo bolna samo takrat, ko ji je ob padcu počila kost na glavi in so jo morali zašiti v bolnici. Pa našo bico zatoži še znanec Gustl s spominom izpred nekaj let, ko je našo bico v družbi maljših žensk peljal na daljšo rajžo po Avstriji, in se je bal, da ji bo slabo, a se je zmotil. Korajžna babica je celo druge krepčila z zdravilnimi kapljicami na sladkornih kockah.

Ob koncu razgovora smo si nazdravili za bližnji jubilej in z Gustlnom sta zapela tisto: »Zabučale gore...« Ob visokem jubileju se bodo spomnili vsi potomci, sorodniki, sosedje, krajevni in občinski zastopniki, in morda še Fantje treh dolin, in tedaj bo bica zopet zaplesala kot lani. Spomnil se je bo tudi g. župnik, ki jo vsak prvi petek obiše z duhovnim tolažnikom.

Draga slavljenka Marija, vsi, ki vas poznamo, vam želimo še veliko lepih in zdravih let življenja med nami.

Ludvik Mori

POGOVOR NA PREPIHU

Danes se bomo pogovorili s kantavtorjem Adijem Smolarjem, ki izhaja iz naših logov. Na koncertih in v raznih intervjujih brez sramu priznava, da je s Koroške in je doma nekje ob Dravi, pa vendar je njegovo delo na Koroškem praktično neznano. Žalostno je, da ga poznajo povsod po Sloveniji, dobrodošel je na radiju in TV, pa vendar pri nas ni prostora zanj (tudi na Koroškem radiju ne).

Skrajni čas je že, da nam pove kaj več o sebi in svojem kantavtorskem delu:

»V otroških letih sem igral harmoniko in klarinet, kar je bilo očetu všeč, saj je igral pri narodnozabavnem ansamblu Fantje treh dolin. Mene je vedno bolj vlekla kitara in začel sem kot samouk. Pred 14. leti sem šel študirat v Ljubljano, se tam zaposlil in ostal.

Več kot 10. let sem pisal in pel, se ob tem neznanostno zabaval, veselil in šele s pomočjo prijateljev, ki so mi govorili, naj vendar poskrbim za svojo posmrtno slavo preden me povozí avtobus, posnel kaseto z naslovom NAŠ SVET SE PA VRTI, ki je izšla maja 1991 v samozaložbi. Teh 1000 kaset sem razdelil po koncertih in s pomočjo radijskih postaj širom Slovenije postal znan. Z založbo PAN iz Kranja smo se dogovorili za večjo naklado kasete, tako da ji sedaj lahko kupite tudi v trgovinah.

KANTAVTORJI HOČEJO S PESMIJO POSREDOVATI NEKO SPOROČILO. KAKŠNA JE VSEBINA TVOJIH PESMI?

»Pišem zelo šaljive in zelo žalostne pesmi in seveda tiste vmes. Nisem omejen na eno področje. Ker nisem hodil v glasbeno šolo, imam svojski način igranja kitare. Moje pesmi so dokaj raznolike in zame je pomembno, da sta melodija in ritem povezana z vsebino pesmi in nikakor se nočem "iti" neko glasbeno smer.

KANTAVTORJI PRI NAS NISO NAJBOLJ CENJENI, KER KITARA IN VOKAL PRINAŠATA BOLJ INTIMNO RAZPOLOŽENJE. ZATO JE POMEMBEN TUDI KRAJ, KJER NASTOPAŠ.

»Navadno nastopam v manjših prostorih kot so knjižnice, galerije, klubi. V štirih letih kolikor nastopam, sem imel po Sloveniji že več kot sto koncertov. Nastopil sem na Borštnikovem srečanju, v Cankarjevem domu, na Trubarjevi noči v Raščici na Dolenjskem, na srečanju mladih v Murski soboti, Ankaranu... Bil sem tudi gost na TV in, sicer dvakrat v oddaji Osmi dan, bil sem gost Videonoci in Križkraža.

KAJ BI REKEL O SEBI: ALI SI PESNIK ALI PREJ GLASBENIK?

Pravim, da sem poet. Vse pesmice so pisane na melodijo. Večan sem na ritem in na rimo melodije, zato se ne bi štel med pesnike. Oboje pa nastaja sproti. Nič

se ne silim. Ko imam "filing", naredim pesmico - druge znanosti tu ni.

KAKŠNI SO NACRTI ZA PRIHODNOST?

»Snemam že drugo kaseto, ki bo nosila isti naslov: NAŠ SVET SE PA VRTI II. Koncept bo isti, kot na prvi kaseti. Deset skladbic in zadnja bo prav naslovna. Od kod naslov? Tako, kot se vrti naš svet, tako se tudi v življenju marsikaj zgodi, od veselih pa do zelo resnih, žalostnih trenutkov. Želim si tudi veliko nastopati in upam, da bom imel priložnost predstaviti se Koroščem - tako v živo, kot tudi na radiju. Pa, pa...»

Ob poslušanju kasete Naš svet se pa vrti, se ugotovil, da Adi Smolar preprosto na nikogar ne spominja, saj so avtorji njegovega kova silno redki. Besedila so odlična - povedo več, pa naj pojejo o ljubezni, smrti, o nesrečnikih iz roba življenja, klošarjih, pivskih flašah, pojočih psih, grobarjih... Humor in ironija, kakršne ni bilo ob Ježka naprej. In kakšen je Adi sam?

»Pošten do sebe in ljudi tako v življenju kot v pesmih, preveč skromen, samokritičen in preveč ponosen, da bi se ponujal glasbenim urednikom in producentom. Z eno besedo bi ga lahko označili - iskren, in takoj ob tem - a ne utrujajoč, pač pa zabaven, sproščujoč in pa originalen.

D. Kašnik

NAGRADNO VPRAŠANJE: IZ KATEREGA KRAJA JE DOMA ADI SMOLAR?

Dva, ki bosta pravilno ugotovila kraj rojstva, bosta prejela kaseto Adija Smolarja »Naš svet se pa vrti«. Vsem, ki boste reševali to zapleteno vprašanje, je Adi prišepnil prvo črko kraja ob Dravi: M.....

Odgovore pošljite na naslov: Uredništvo PREPIHA, Čečovje 5, Ravne na Koroškem

WHAT'S UP

9. marca, torej natanko dva meseca po izidu plošče Magic And Loss, bo Lou Reed izdal že dalj časa napovedano trojno CD zbirko - 45 posnetkov iz njegove solo kariere. Naslov bo BETWEEN THOUGHT AND EXPRESSION. Med pesmimi bo tudi nekaj še neobjavljenih verzij. Zbirki bo dodana knjižica o Lou Reedu.

Ravno sedaj, ko je Reed na evropski turneji, pa je izdal pravo knjigo z enakim naslovom kot ga bo imela zbirka. V njej je objavil izbrane intervjuje s češkim premierom Vaclavom Havlom, svojčas velikim oboževalcem Reedove skupine Velvet Underground.

D.K.

Ste (še vedno) ljubitelji irske skupine U2 in se boste v bližnji prihodnosti mudili v ZDA? Če je temu tako, si priskrbite vstopnico za enega izmed velikih stadionskih koncertov tega benda, ki jih bodo fantje imeli po petih letih premora onstran velike luže. Če pa niste tako nestrpni in lahko počakate do poletja, boste irske rockerje lahko ujeli tudi na evropskih odrih.

Da skupina Queen še ni mrtva, dokazuje tudi napoved preostalih članov te skupine, Briana Maya, Rogerja Taylorja in Johna Deacona, da se bo aprila na londonskem Wembleyu zgodil koncert v spomin njihovega tragično preminulemu pevcu in komponistu Freddieju Mercuryju. Imena nastopajočih še niso znana, jasno je le, da bo imel pri stvari prste vmes tudi Elton John.

Znameniti ameriški pank-metal bend Faith no more, ki se na vso moč otresa te oznake in hoče biti le »navaden glasbeni bend«, v Los Angelesu snema svoj novi (dvojni) album, na katerem bo menda 18 pesmi. Če jih poznate po skladbah, kot so »Epic«, »War pigs« in »Fallin' to peaces«, bodite pripravljeni na šok. Svoj sound so opazno spremenili.

Tudi v glasbenem svetu je kriza. Na lastni koži so lani to občutila celo tako zvoneča imena, kot so Alice Cooper, Diana Ross, David Lee Roth, Motley crue in Dire Straits, ki so na svojih turnejah doživeli največje izgube. In ko smo že pri Dire Straitsih: 2. julija jih boste videli na Dunaju, 11. julija v Münchenu, dogovarjajo pa se tudi za koncert v Ljubljani.

B. Godec

THE SHOW MUST GO ON

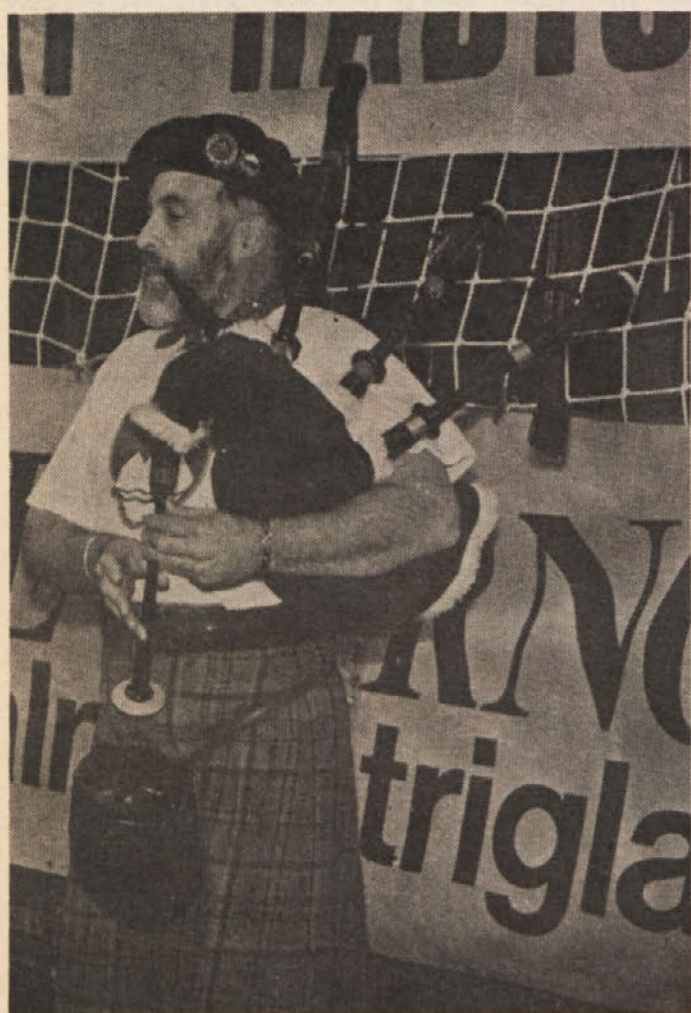
Menda naj bi naš cenjeni maršal svojčas dejal: »Jebeš ti zemlja, koja nema Bosne.« V slovenskem žurnalizmu pa je že nekaj časa v obtoku izrek: »Jebeš ti kajtnge in novinarja, ki ne premoreta tožbe.«

No, maršala ni več, Bosno bodo kmalu kantonizirali, mi pa smo še vedno tu in kmalu tudi pred sodiščem. Cajtngu in novinarjem se obeta zanimiva tožba, prva tovrstna na Koroškem, ki pa bo dragi bralci, pravi bestseller. Tašal boste lahko prebrali zakulisu, sorodstvene vezi in nekatere lumparije, ki jih seveda nismo zagrešili mi, ki smo samo opozarjali, da tisto, kar na zahodu pojmujejo kot goljufijo, v deželi Karantaniji razglasaajo za podjetništvo.

P.S. Posebno zanimanje za ekskluzivno objavo Kronike sta že pokazali Mladina in Nova doba.

SLAVNI ŠKOT

Dravograjski škot David Grant je s svojo družino in konjsko vprego na poti okoli sveta prezimil v Dravogradu in je postal prava medijska osebnost Slovenije. Ni manjkali niti na novletnem video mehu, kaj šele na nogometnem obračunu Korošcev in slovenske vlade, poleg slovitih dud pa je njegov zaščitni znak tudi majica s slovenskim grbom. Enkrat pa smo se za spremembo Korošci izkazali za gostoljubno ljudstvo in vse kaže, da se Grantu ni mudilo okrog sveta. Gotovo pa bo na cilj prav zaradi gostoljubnosti Korošcev prišel kakšen mesec ali leto kasneje. Vendar Grant obljublja: na poti domov se ponovno oglasi.

CEHOVSKE NOVICE

– Prva dama Koroškega radia Irena Fasvald je nedavno uresničila svoj življenjski sen. Peljala se je z letalom, ki je celo do konca načrtovanega poleta ostalo v zraku. Tako je končno premagala strah pred višino in pričakujemo lahko še kakšen polet.

– V Delu smo oni dan prebrali pismo slovenjgraškega bralca, ki opaza, da je Ivan Praprotnik pričel v zadnjem času pisati brez rokavic. Ubogi lvek, le kako ga je to zimo zeblo v roke!

– Marko Vrečič, prvi uher Koroškega radia, lahko koroškemu ljudstvu uspešno nadomešča slovitega vremenarja Trontlja. Namreč: kadar bo slabo vreme ali cesta pretirano soljena, potem boste Marka videvali na avtobusu ali na štopu.

NITI V SANJAH

Kaj ni mogoče niti v sanjah? To je vprašanje, ki že nekaj časa kroži v Trgu na Ravnah. Nekaj je gotovo: v sanjah ni mogoče, da bi Heda Lečnik slavje za svoj življenjski jubilej pripravila v prostorni diskoteki California, prav tako ni mogoče, da bi na slavje povabila predsednika ravenske občinske vlade.

LJUDJE OB MEJI

Namesto naše stalne rubrike »Ljudje ob meji« vam tokrat ponujamo tudi za Koroško aktualen preblisk srbskega književnika Vlade Bulatovića-Viba:
»Naši milijonarji žive tukaj, denar hranijo tam. Proletarci odhajajo tja, denar pa hranijo tu.«

REPUBLIKA KOTLJE PRIZNALA SLOVENIJO

AKT PRIZNANJA REPUBLIKE SLOVENIJE

Vlada REPUBLIKE KOTLJE je na svoji seji z dne 26.2.1992 sprejela sklep, da prizna Republiko Slovenijo v njenih z ustavo določenih mejah. Sklep začne veljati, ko bo naš ta glavni za zunanje posle predal to poslanico na velikem srečanju vseh pametnih v Kotljah 29.2.1992 gospodu zunanjemu ministru Republike Slovenije. Vlada je po burni razpravi o da ali ne priznati sosednjo Republiko Slovenijo svoj blagohotno naklonjen sklep o priznanju utemeljila z naslednjim:

1. Republika Kotlje vedno prednjači pred neko najbolj razvito in pametno deželo ZDA. Ta akt svečanega priznanja najmlajše in najlepše države v srcu Evrope na tako eminentnem zboru pametnih bo ponovno dokazal našo silno modrost in najbolj razvito državo sveta prisilil, da bo zelena od zavisti.
2. Državljeni večno samostojne in junaške Republike. Kotlje so sila aktivno sodelovali v procesu osamosvajanja najmlajše in najlepše države v srcu Evrope. Popili špricerji, uničeno pivo in neprespane noči morajo dobiti svoj zaključni epilog v svečanem aktu priznanja sosednje prijateljske Republike Slovenije.
3. Vlada modre Republike Kotlje s tem svečanim aktom priznanja najmlajše in najlepše države v srcu Evrope tiho priznava svojo aktivno diplomatsko vlogo, ki se je bila v kanalizacijski sferi smrdljive globoke diplomacije. Sele ko je vlada Republike Kotlje zastavila v svetovni banki garancijo HOTULJSKEGA TOLARJA za ohranitev monetarne stabilnosti DEM je Republika Nemčija takoj in brezpogojno priznala Republiko Slovenijo pred božičem in celo Evropo.
4. Republika Kotlje mora skrbeti za ustvarjanje pogojev za bodoči razvoj modrosti v svoji državi, zato mora narediti vse, da preprečuje dotok škodljivih vplivov in nemirnega, burnega in norega Balkana. Geografska ločnica, da naša Republika Kotlje leži na senčni strani alp, je premali garant za preprečitev vpliva plemenskih navad, epske kulture in balkanizacije naše modre male Republike. S priznanjem Republike Slovenije smo na sončni strani alp dobili stabilnega garanta, da se klice norosti Balkana ne bodo razširile na senčno stran.
5. Vlada pametne Republike Kotlje predlaga, da se navežejo diplomatski stiki z najmlajšo in najlepšo državo v srcu Evrope Republiko Slovenijo na nivoju veleposlanštev. Republika Kotlje bo svojega veleposlanika določila po tem srečanju pametnih, saj bo moral veleposlanik moralno in fizično odgovarjati posebnim zahtevam trdoživosti v novi mladi lepi državi Republiko Sloveniji.

Kotlje, 29.2.1992

Središče Prevalj je že par let gradbišče, kjer nastaja poslovni in stanovanjski objekt, ki pa ima majhno napako: gradnja se vleče kot zgodba o jari kači in steklem polžu. Ta gradnja je tudi gradnja jeze, kajti prebivalci sosednjih blokov živijo že nekaj časa dobesedno na gradbišču, in doslej so bili zaman vsi sestanki in protesti. Vmes pa se je zgodilo še nekaj pomembnega: v stečajnem postopku je izvajalec del ravenski Gradis. Vprašanje je, kdaj se bo jeza sosedov lahko ohladila in kdaj bo središče Prevalj bogatejše za ta sicer obetajoči lep objekt.

SECESIONISTI

Tudi za krajane Ribnice na Pohorju se je končno prikazala Marija, saj bodo v kratkem lahko uresničili svojo dolgoletno željo: oditi na svoje. Nova podoba slovenskih občin jim bo to omogočila in niti razne občinske nagrade ali kakšne druge obljube jih ne zadržijo pod patronatom Radelj. Secesionisti zdaj!

Ivan Praprotnik, sloviti pisec kozerij in glos pri dnevniku Delo že ima tablico 005, vendar zvesti bralci njegove rubrike »Koroške solzice« predlagajo tudi na avtomobil razpoznavni znak »SOLZE«.

Gašper Starc, snemalec ljubljanske televizije, si je že naročil za svojo zastavo 101 tablico R LEŠE, kar lahko pomeni republika Leše ali rdeče Leše.

Na koncu pa smo v veliki zadregi, saj imamo na zalogi že izdelano tablo TA-TIČ, v razvitem koroškem »poslovnomanažerskem svetu« pa resnično ne vemo, komu bi jo podelili – in to na lastne, to je Prepihove stroške.

ODGOVORI Z LEVEGA ŽEPA

Takole, sta dva najbolj znana izvršnika občin ob Dravi obkrožila dr. Lea Sešerka, podpredsednika slovenske vlade. Mirko Kotnik, dravograjski izvršnik (v sredini), jih je Sešerku takoj natresel, da naj v vladi nikar ne računajo na to, da bi v njihovi občini postavili jedrsko smetišče. »Pripravljeni smo iti še na eno ljudsko glasovanje, tako kot Libelčani pred sedemdesetimi leti,« pravi Mirko Kotnik, nakar je besedo prevzel Franc Fras, predsednik IS SO Radlje ob Dravi: »Gospod Sešerko, Bistrice ne damo, no, če nam jo že vzamete, pa hočemo šilinge. 25 milijonov, ne bo dovolj, ljudje hočejo več, tu so izselitve, pa renta in drugo. Če meni ne verjamate, pa vprašajte Marijo Gerold, članico vaše stranke.«

Dr. Leo Sešerko je z roko segel v levi žep, nekoliko pobrskal, vendar odgovorov iz žepa ni mogel stresti.

ŽELELEI STE -

PREBERITE

Že bežen pogled na Koroške ceste nam daje jasno videti, da so se nove tablice SG – kot Koroška – dobro prijele in na cestah je videti tudi že tablice z ravenskim grbom. Kaže, da je na lep odmev naletela tudi ta rubrika, saj smo dobili veliko pisem s prošnjo, da bi s predlogi nadaljevali. Vaša želja, naš ukaz!

Zlatko Halilović, sloviti policaj in inšpektor še bolj znane UNZ Slovenj Gradec, si je že priskrbel povsem običajno tablico z neopazno številko, vendar že ima naročeno posebno tablico, a napisa nikakor noče izdati. Ugibamo, da bo na svojega audija v prihodnje pritril napis LEPI ali MRFI (tako je ime njegovemu psu), ime ženske firme (NICINA) pa ima žal preveč črk.

Velike težave so pri Ervinu Kokošineku, poslancu v republiški skupščini. Eden od odmevnih Ervinovih nastopov je bilo njegovo prizadevanje, da bi v skupščinskem bifeju točili (prodajali) tudi Laško pivo (emona-centrizem žal pozna samo pivo Union) in tako bi si Ervin zaslužil napis LASKI. Še več – tablica bi mu morala za nagrado kupiti omenjena pivovarna, vendar je težava v tem, da Ervin ne vozi.

Radeljski socialist, dobrodušen mož Ivan Medved, nima prav nobenih težav. Rdečega Renaulta bo opremil z napisom MEDO.

Poslanica Zelenih v radeljskem občinskem parlamentu in borka za pravice ljudi v Bistriškem jarku Marija Gerold bi nemara lahko obdržala kar dosedanja tablico MB, ki poleg Marijora pomeni tudi Marija Bistriška.

TEREZIJA S. SNEŽNA VEČKO

HOTULJKA, KI ZNA
HEBREJSKO

»Lep sončni dan je. V prijateljski družbi sem se povzpela na Uršljo goro. Zopet se nam kot na dlani ponuja panorama obdelanih zaplat zemlje med gozdovi, ki mi je neznansko všeč. V tem prelepem koščku sveta je prižuborela na dan reka mojega življenja. Gledam njen tok, kako hiti v daljavo...« (citat iz pisma s. Snežne).

Sestra Snežna je bila rojena 12. oktobra 1947 v Kotljah kot **Terezija Večko**.

Sama je zapisala: »16. oktobra me je bobra **Zehner Gretka** nesla h krstu k sv. Marjeti v Kotlje, da bi postala boljši otrok. Krstil me je g. župnik **Ivan Serajnik** na ime sv. Terezije Avilske.

Starši so si skrbno prizadevali za našo krščansko vzgojo.

Bilo je tudi dovolj prostora in časa za igre daleč naokrog hiše. Ko pa sem prestopila prag osnovne šole v Kotljah in se naučila čitati, me je svet pravljic tako pritegnil, da sem večkrat kar pozabila na igro, pa tudi na svoje otroške zadolžitve v hiši. Verouk nas je v cerkvi učil g. **Lajnšček Ludvik**. Toda kmalu so minila štiri leta, in starši, ki sami niso imeli možnosti za šolanje, so tako mene, kakor ostale poslali v nadaljne štiri razrede osemletke na Ravne. Učila sem se tudi latinščino, ki pa so jo na žalost čez tri leta ukinili.

Po osemletki je bilo najbolj naravno, da nadaljujemo z gimnazijo. Zopet novi sošolci in novi profesorji. Spomini na ta leta so svetli...

V tem času se je zgodilo nekaj odločilnega. Ravenski župnik g. **Jaroslav Kotnik**, naš mladinski katehet, me je v počitnicah med 2. in 3. letnikom gimnazije, to je bilo leta 1964 povabil na prvo povojno srečanje tistih, ki bi bili pripravljene sodelovati v apostolskem poslanstvu cerkve. To je bilo v Mariboru. Bilo je čudovito v družbi vernih – mlajših in starejših. Duhovno obnovo je vodil pokojni g. **Pavel Berden DJ**. Spoved je bila zame srečanje z bogom, kot s tako ljubečim bitjem, da se mi je utrnila želja, vedno živeti v njegovi družbi. To se mi je zazdelo najbolj uresničljivo v samostanu. Po raznih pogovorih in posvetovanjih se je uresničila po maturi.

Stopila je v samostan sester uršulink pod redovniškim imenom s. Snežna.

Teologijo je najprej dve leti študirala v Zagrebu in še štiri leta na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je 1976 diplomirala. Po diplomskih študijih je v Rimu študirala na Papeško-biblijskem inštitutu. Zatem je odšla v Jeruzalem, kjer se je pravtako ukvarjala z biblijsko problematiko in hkrati preučevala staro hebrejščino.

Na Teološki fakulteti v Ljubljani je pod vodstvom štirikratnega doktorja znanosti **Jožeta Krašovca** dne 27. septembra 1985 s pohvalnim uspehom ubranila doktorsko disertacijo z naslovom »Božja in človeška zvestoba v hebrejski Bibliji.

S tem je postala prva ženska, ki je dosegla stopnjo doktorata na Teološki fakulteti v Ljubljani. Hkrati je postala tudi prva, in zaenkrat edina, doktorica teologije na področju nekdanje Jugoslavije.

Čeprav lahko govorimo o precejšnji zapoznelosti na področju teološkega izobraževanja žensk se temu ni čuditi, saj je šele drugi vatikanski koncil odprl vrata za študij teologije tudi ženskam in laikom. Sigurno je dejstvo, da je prva doktorica teologije, osebno velika čast. Vendar s. Snežna pravi, da je vrednost njenega doktorata le tolikšna, kolikor bo z njim naredila dobrega drugim. In da ob samem nazivu doktorice ne vidi posebne časti.

Zahod je v tem smislu bolj odprt. Cerkev ima v družbi drugačen položaj kot pri nas. Ženskam se ni težko zaposliti v cerkvenih organizacijah, kar pomeni, da nimajo finančnih težav. Vendar tudi pri nas številna dela v katoliški cerkvi, ki so jih nekoč oprav-

ljali izključno moški, danes postajajo vse manj izključno njihova domena.

Misel o ženskem duhovništvu v uradni Cerkvi zveni heretično, morda manj kot pred leti, vendar se zdi upravičena. Večkova pojasnjuje: »Misel ni heretična. Da je duhovnik samo moški, zame ni problem. Tako sem bila vzgojena od malega. Cerkevno učiteljstvo se je temu vprašanju že posvetilo. Izjava kongregacije za verski nauk iz leta 1976 pravi, da mora cerkev ohraniti tisti zglede duhovniške službe, kakršno je hotel imeti Jezus. Samo moški je poklican k duhovniški službi. Najvišjo čast med vsemi ima Kristusova mati, pa tudi ni bila proglašena za duhovnico. V tem je globoka razlaga, da je vloga žensk drugačna.

Duhovnik predstavlja Kristusa, ki je moški in je kot ženin žrtvoval življenje za cerkev kot svojo nevesto.«

Zadnja leta je vključena v epohalni projekt slovenske kulture – prevajanje Biblije po grških in hebrejskih izvornikih. Nekdaj so Biblijo prevajali v vse svetovne jezike iz latinščine (Jeronimova Vulgata). Danes pa to počnejo na podlagi originalnih tekstov. V slovenščini je že izšel prevod Nove zaveze iz grščine, Večkova pa s skupino lingvistov prevaja Staro zavezo iz hebrejščine. Tako bomo prvič v zgodovini slovenskega naroda imeli direkten ne več posreden prevod vseh tekstov Biblije iz izvornih jezikov.

To bo izjemno doživljaj za slovensko kulturno javnost, še posebno pa vernike.

»To je delo, ki zahteva veliko časa in discipline, a je samo sebi nagrada, ko duša začuti dotik s sočno izvorno govorico. Pravzaprav je pa celotno življenje zgrajeno na isti zakonitosti. Ko izročimo Bogu neko žrtev, čutimo, da smo se odpovedali. Potem pa doživimo, da je iz tega vzcvetela sreča. Tako doživljam svojo življenje redovnice, ki je bila poklicana iz starodavne Kotuljske fare« (citat iz pisma s. Snežne).

Sestra Snežna govori množico jezikov – angleški, francoski, nemški, latinski, grški in starohebrejski. Lahko bere tekste v feničanskem, skitskem in nekaterih drugih jezikih, ki so jih govorili pred dvatisoč leti na področju Svete dežele.

Že leta predava na teološko-pastoralnih tečajih po raznih krajih Slovenije, ima specialna predavanja na Teološki fakulteti v Ljubljani, sodeluje na znanstvenih simpozijih.

»Toda pred tako neizmernim bogastvom, kot ga vsebuje svetopisemsko razodetje, sem vedno učenka. Zlasti kadar sem povabljen, da v kakšni skupini predstavim določeno temo iz Svetega pisma. Takrat se znova poglobim vanjo, iz nove situacije, v kateri se nahajam skupaj s svojim narodom. Poglobljanje v božjo besedo v skupini splete med nami globoko duhovno vez. Tako sem povezana s tistimi, ki se redno zbirajo k spoznanju svetopisemskega razodetja, kakor s tistimi, ki se odzovejo povabilu na duhovne vaje. Zdaj je Sveto pismo celo izbirni predmet v programu gimnazije.«

Lepo bi bilo, da bi bivšo dijakinjo, kdaj povabili tudi na ravensko gimnazijo – na našo in njeno gimnazijo.

B. Kumprei

Piše: Bojan Borstner

Ko zadnje čase spremljam razprave v slovenskem političnem prostoru, se večkrat spomnim odlomka iz Biblije:

»Takrat je Jezus rekel svojim učencem: 'Če hoče kdo priti za menoj, naj se sam sebi odpove in vzame svoj križ ter hodi za menoj! Zakaj, kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil. Kdor pa svoje življenje zavoljo mene izgubi, ga bo našel.'« (Mt. 16, 24–25).

Ker nisem strokovnjak za pojasnevanje bibličnih nauk, sem si ta odlomek pač razlagal po svoje – skladno z analitično filozofsko tradicijo. Torej: Jezus poučuje svoje učence o tem, da je vstop v občestvo kristjanov dejanje, ki predpostavlja odpovedovanje (vsaj delno) samemu sebi. To odpovedovanje je povezano s strogimi pravili, ki omogočajo življenje v novem občestvu. Upoštevanje pravil, delovanje skladno z njimi, je tisti križ, ki si ga vsak posameznik vedno znova nalaga, če hoče biti član te in ne neke druge skupnosti. Odpovedovanje torej predpostavlja zanikanje lastnega (poganskega, drugovernega) življenja zato, da bi skozi boga vsečeno življenje dosegli odrešenje – pravo življenje je šele tisto življenje, ki je zapovedano in kjer Sin človekov vsakemu povrne glede na njegova dela. Druga stran tega nauka pa je Jezusova trditev:

»Resnično, povem vam: So nekateri izmed tukaj stoječih, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Sina človekovega priti v njegovem kraljestvu.« (Mt. 16, 28).

Tako kot je pravo življenje zapovedano in dolženo, tako je tudi prava smrt. Šele, ko pride čas zadnje sodbe, bodo tudi tisti, ki niso mogli ali hoteli vedeti, kaj je pravo življenje, spoznali. In to spoznanje, čeprav lahko še tako resnično, predstavlja za njih konec vsega, saj njih ne bo Božje kraljestvo.

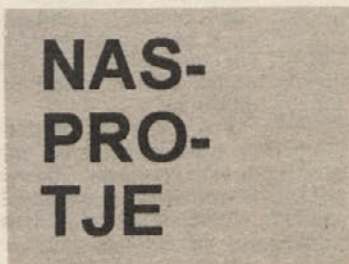
Politični prostor

Morda se boste vprašali, čemu vse to? Zato stopimo k sami stvari – novemu slovenskemu političnemu prostoru. Izraz novi slovenski politični prostor pomeni zame tisto, kar se je v sferi politike dogodilo po slovenski pomladi, čeprav bi lahko nekatere zametke postavili še kakšno leto nazaj (prva Janševa afe-

ra,...). Da ne bo nesporazumov – politični prostor je mišljen zgolj simbolno kot prostor, v katerem se urejajo odnosi med ljudmi v določeni skupnosti (slovenski državi).

Kako bi lahko označili naš politični prostor? Najprej uporabimo klasični pripomoček, ki je znan iz angleškega parlamenta 18. stoletja in ki upravičuje samo uporabo pojma politični prostor – delitev na levo, desno in

sredino. V angleškem parlamentu je bilo jasno, da se določajo posamezne pozicije glede na to, kako so poslanci razvrščeni v klopih, gledano iz položaja voditelja parlamenta. Če uporabimo to v našem primeru, potem dobimo najprej zelo popačeno podoba tam, kjer bi naj bila desnica. Osnovne značilnosti sodobne desnice so: obujanje tradicionalnih vrednot, zagovarjanje pozicij velekapitala, nacionalizem, zanemarjanje socialnega značaja države. Kdo vse je na desni strani slovenskega prostora? Najbolj eksplicitno sta to Grosova Liberalna stranka in Piratova Slovenska demokratska zveza – Narodna stranka. Ob bok jima lahko uvrstimo Peterletove krščanske demokrate in Podobnik-Omanovo Slovensko ljudsko stranko. Vendar je že slednja problematično vmeščena – na eni strani zato, ker predstavlja specifični družbeni sloj (kmete), ki objektivno gledano ne more biti dolgoročno povezan z interesi velekapitala, na drugi strani pa se idejno navezuje na tradicijo Krekovega korporativizma in vsaj delno krščanskega socializma. Čeprav je res, da so njeni poslanci do sedaj delovali kot tipično

desno usmerjena stranka, je njihova perspektiva verjetno desni rob sredine. V desnem delu nam ostaneta še dve stranki, ki skladno z evropsko tradicijo tja ne spadata. To so Pučnikovi socialni demokrati in Plutovi zeleni. Prvi zavestno plačujejo davek državotvornim predstavam in zanemarjajo lastno pozicijo, ki bi morala biti podobna socialni demokraciji v Avstriji ali Nemčiji. Drugi pa v zanosu slasti oblastne pozicije zavestno pozabljajo na vse »obrobne« teme, ki drugod označujejo zelene.

Poglejmo si še pozicijo na levi strani. Sodobno evropsko levico označuje: boj za socialno državo in soupravljanje. Na tem mestu sta Ribičičeva SDP in Žakljevi socialisti. Predvsem za prve lahko ugotovimo, da zaradi prevlekega strahu pred lastno zgodovino ne uspejo legitimno delovati kot leva opcija, dočim so socialisti enostavno (v fizičnem smislu) v parlamentu preslabo zastopani, da bi lahko postali vlečni konji levice.

Ostane nam še sredina. Sodobno evropsko sredino označuje osnovna poteza liberalizma: boj za svobodo kot tako, kar pa zahteva tržno gospodarstvo, pravo državo in demokracijo. Na sredini sta (za sedaj) Školčeva Liberalno demokratska stranka in Bavčerjeva Demokratska stranka, čeprav tudi ta vmestitev ni čisto brez pomislekov. LDS kot naslednica ZSMS še vedno vztraja pri zastopanju različnih alternativnih skupin (priseljenci, subkulture, homoseksualci in lezbijke), kar sicer ni nezdržljivo s temeljno idejo, vendar predstavlja neprestani generator notranjega nasprotja v odnosu do kapitala in ideje podjetništva. Dočim je Demokratska stranka v svojem jedru preveč družboslovno-humanistično intelektualno usmerjena, kar bi ji lahko predstavljalo notranjo oviro v normalnem, vsakdanjem političnem delovanju, ko so velike teme že izčrpane.

Kdor ni z nami...

Dosedanja razdelitev je bila zgolj prostorska. Kako pa je s tisto, ki je v glavah posameznih politikov – torej s tistim, kar bi želeli biti. Večina strank bi bila rada v sredini, kar je pač izraz frustrativne slovenske situacije, kjer se vsi bojimo povedati, da je zgodovina pač stvar zgodovinarjev, sedanjost pa stvar politikov. In če naj bo sedanjost stvar politikov, potem morajo najprej tisti, ki se »gredo politiko«, dejansko postati politiki. Ravno na tem mestu pa je uporabno spoznanje iz Matejevega evangelija, da tisti, ki hoče biti član

krščanskega občestva, mora izgubiti sebe – se prilagoditi zapovedim. Politika kot način urejanja javnih (državnih) zadev mora vsebovati racionalna pravila, ki so pregledna in čim bolj enoznačno opredeljena ter vsebujejo tudi primerne oblike sankcioniranja, če se spomnimo Jezusove besede.

Ali smo to že dosegli? Nikakor ne. Celó več – v sedanji situaciji, ki je vedno bolj izrazito opredeljena z znanim Napoleonom rekrom: »Kdor ni z nami, je proti nam«, so v ospredju iracionalni argumenti, kar pomeni, da osnovno načelo sodobne politike: »Dogovor, ki predpostavlja najmanjši skupni imenovalec« zavestno zanemarjeno. Naše politike ne označuje pogajanje, ampak izsiljevanje in izključevanje, ki temelji na nezmožnosti ločevanja zasebnega in javnega. Na žalost se to še posebej kaže v delovanju stranke, ki formalno predstavlja vladajočo »večino«. Enostavno predstavniki krščanske demokracije niso doumeli, da je politika posebna oblika polisne dejavnosti, ki sicer lahko ima korenine v posebnih religijskih zapovedih, vendar se države danes ne da več desekularizirati, če si ne želimo novega Paragvaja. Posvetna oblast – državna oblast mora biti ločena od Cerkve, vendar ne le formalno, ampak predvsem takrat, ko se kot temeljni principi nove politike ponujajo posamezna moralna načela, ki so zgodovinsko in religijsko omejena. Moralizem tipa »vsi smo pošteni in dobro misleči državljani« ne more postati nadomestilo za »temeljna pravila dogovarjanja« kot jih pozna običajna evropska politika. Neprestano sklicevanje na moralo takrat, ko bi morala biti uporabljena temeljna načela racionalne politike, je ali znak anahroizma tistih, ki to počnejo, ali pa zaostalosti vseh tistih, ki tako delovanje v normalnem sodobnem političnem prostoru dopuščajo.

Rešitev torej nikakor ni polarizacija, ki jo vede (ali nevede) ponuja desnica, ampak normalna politična mavrica, ki dopušča vse opcije od skrajno desnih do skrajno levih kot popolnoma legitimnih pozicij v sodobnem slovenskem političnem prostoru. Toda politična mavrica sama še ni dovolj. Politika mora dejansko postati tisto, kar je po izvorni definiciji že bila – skupno urejanje javnih zadev. In takrat, ko bo politika to, kar bi naj bila, bo slovenski politični prostor definiran v celoti in ljudje bodo spoznali, da druge izbire kot svobode tako enostavno ni, če hočemo ostati kot Slovenci, državljani Slovenije, Evrope in sveta.

Bojan Borstner

OKROGLA MIZA O KULTURI V OBČINI RAVNE

OČITKI IN TOLAŽBE

Čeprav zadnjič v študijski na okrogli mizi o kulturi ni bilo nobene prave gneče, je bilo vseeno veliko stopanja na žulje.

Pot, po kateri se danes prebija kultura v Mežiški dolini, je trnova, in nobenemu na njej ni lahko. Od tod žulji. Zadolženi za kulturno poslanstvo si namreč prizadevajo čim več narediti in tudi delajo in so, kot se je pokazalo na okrogli mizi, s tistim zadovoljni oziroma prepričani, da se več in bolje v teh razmerah ne da; dalo bi se le z več denarja. Ker je tako, so bile reakcije, ko so se zvrstili očitki: Janezu Mrdavšiču in Alojzu Krivogradu, da bi lahko njuni ustanovi, knjižnica in muzej, ki jima gre največ kulturnega dinarja, več naredili; Mirku Angeliju, da da ZKO premalo; Mateju Strahovniku, da se Studio '90 še ni preveč izkazal; ko se je amaterjem očital amaterizem in profesionalcem profesionalizem; ravenski publikli nezanimanje za kulturo, novinarjem preslabo informiranje o kulturnem življenju; Marjanu Berložniku, občinskemu sekretarju za družbene dejavnosti in občo upravo ter sklicatelju mize, da ne priskrbi kulturi toliko denarja, da bi ga bilo več, če že ne dovolj.

Izjem v tem spopadanju pogledov je bilo s tolažilnimi toni, na srečo tudi nekaj: Mitja Šipek z mislijo, da denar ne dela kulture, kultura pa denarja ne; Franc Fale, da je spekter kulture v občini Ravne tako razvejan kot malokje drugje, Stojan Brezočnik, da ni treba gnati panike, saj »vsaka metla najde svoj štil«, mag. Bojan Borštner pa je povedal, da je v demokraciji upad zanimanja za kulturo naraven pojav, saj se človek lahko sprošča skozi druge ventile.

Kljub takšnim tolažbam in prej navedenim očitkom – ali pa prav zaradi njih – posvet kulturnih veljakov v občini Ravne ni dobil odgovora na vprašanje, kako v časih z manj denarja narediti kulturo boljše ali jo vsaj obdržati na

ravni, kot je, čeprav je nekaj predlogov bilo posredovanih: Jožko Kert meni, da bi pomagala boljša organiziranost (kot center Ivan Napotnik v Velenju), mag. Bojan Borštner, da bi denar delili na osnovni vsakoletnih razpisov, Igor Prodnik, da bi morali zastavljati cilje itd.

Predlogi so obležali na mizi, posvet pa se je razšel, eni delat po svoje kulturo naprej, kot vejo, znajo in zmorejo, drugi čakati na boljše čase.

Morda pa bo kdaj kasneje, po premisleku, do teh prišlo prav zaradi katerega od predlogov na okrogli mizi.

H. Merkač

ZNANJE ZA JUTRI

Predvsem izkušnje, pa tudi posamezne analize in podatki o kvalifikacijski strukturi zaposlenih v koroški regiji kažejo, da imamo tudi tu opravka s precejšnjo funkcionalno nepismenostjo.

Zaradi nujnosti vsklajenega dela na področju izobraževanja odraslih je območna zbornica za Koroško v Dravogradu sklicala posvet, ki ga je vodil sekretar skupnosti izobraževalnih centrov Slovenije Tine Kopač.

Vsebinsko gre za organiziran pristop za to, da v Sloveniji vsaj izkoristimo vse izobraževalne zmogljivosti,

od novoustanovljenega Andraškoškega centra pa do Delavskih univerz in drugih, da se pripravimo za potrebe jutrišnjega gospodarstva.

V tem trenutku je tudi zaradi splošnega položaja v gospodarstvu izobraževanje v zapostavljenem položaju, nivo dejanskega znanja za sodobno proizvodnjo, za prekvalifikacije in preusmeritve pa glede na evropska merila prenizek.

Posvet je med drugimi praktičnimi nameni imel predvsem za cilj, da definira potrebe, opozori na stroko programov in izobraževalcev, kakor tudi na nujnost, da se v regiji, v občinah in Sloveniji vendarle najde denar za to, da spravimo izobraževalni sistem stalnega usposabljanja odraslih v evropsko smer in ne da o njej samo govorimo.

K. Valtl

NAJVEČ KOMBINIRANEGA POUKA

Naj je statistika karkoli že, je pa vendarle dejstvo, da trdi, da je v Sloveniji v kombiniranih oddelkih samo še 2,6 odstotkov učencev. V koroški pokrajini se ta odstotek močno približuje številki deset, na območju Brezna in Podvelke pa je v kombiniranih oddelkih še vedno skoraj polovica otrok!

To pa je bil tudi zadosten vzrok, da so v okviru Zavoda za šolstvo in šport – enote Slovenj Gradec pripravili dva podobna seminarja za usposabljanje učiteljev v kombiniranih oddelkih. Prvi je bil za območje občin Dravograd in Radlje v Vuhredu, drugi za občini Slovenj Gradec in Ravne pa na Šentanelu.

Osnovne značilnosti tovrstnega pouka je podal Franček Lasbacher. Pedagoško – didaktične posebnosti kombinirane pouka je predstavila prof. dr. Ana Tomič. Mimogrede – svoje prve korake učiteljevanja je opravila na Kapli, kot rečeno pri nas. Seveda so svoj delež na seminarjih dodali tudi nekateri naši praktiki – učitelji kombinirane pouka.

Vse kaže, da vendarle imamo za to dobre učitelje, saj so prav zadnji testi pokazali, da učenci teh šol niso slabši kot iz drugih. Seveda le pod pogojem, da kombinirani oddelki niso preštevilni.

Torej le ni za učitelje vse nezadostno, kot imamo včasih vtis, posebej če preberemo nekatere površne ocene uspehov naših otrok.

K. Valtl

UDELEŽENCI OKROGLE MIZE

KOROŠKI POSLANCI ODKRIVAJO KARTE ZA IN PROTI

Kar nekaj mesecev so prvaki nekaterih strank in njihovi poslanci govorili o nezaupnici vladi Lojzeta Peterleta. Nihče pa ni tega postavil v parlamentu. Vse do petka, 14. februarja. Takrat so ne strankarski, temveč neodvisni poslanci vložili konstruktivno nezaupnico predsedniku vlade in za novega mandatarja predlagali Marka Voljča, direktorja svetovne banke za Latinsko Ameriko. Že čez nekaj dni so se o konstruktivni nezaupnici odločali poslanci v skupščini. Razprava je trajala ves dan: od 10. ure dopoldan do 19. ure zvečer. Lojze Peterle je imel tokrat še srečo, čeprav je šlo za las. Voljču je manjkalo samo šest glasov.

S Koroške hodi v Ljubljano na zasedanja skupščine osem poslancev. Vsi so se v sredo, 19. februarja, udeležili zasedanja. Poglejmo dogajanje v skupščini skozi oči in ušesa koroških poslancev:

Jože Studenčnik, Socialdemokratska stranka Slovenije:

V ozračju je bila neka napetost. Že na zunaj si opazil od katere stranke je kdo, le tisti, ki niso bili ne na eni ne na drugi strani, so bili mirni. Posebno tisti, ki so bili na skrajnih polih, so napeto pričakovali izid. Sam nivo razprav v parlamentu niti ni bil na tako nizki ravni, mogoče je drugod še na nižji.

Poslanci naše stranke smo imeli pred zasedanjem sestane, predsednik poslanskega kluba je zbral mnenja in lahko rečem, da so bila več ali manj enotna. Tako je bilo hitro jasno, kaj si mislimo. V našem poslanskem klubu ni ostre discipline, nikoli se ni čutila, tako da lahko vsakdo pove in naredi, kot sam misli, da je prav.

Po mojem mnenju zamenjava premiera sedaj ni smiselna. Nov človek bi se moral na novo uvajati in preden bi se uvedel, bodo nove volitve. Program Marka Voljča je v bistvu povzel vsebine, ki se vseskozi pojavljajo v parlamentu. Vzrok za to, da ne pride do njihove uresničitve, pa leži v skupščini in ne v vladi.

Dr. Drago Plešivčnik, Stranka demokratične preнове:

V petek je na seji predsednik skupščine France Bučar kot strela z jasnega prebral predlog dvanajstih neodvisnih poslancev za novega mandatarja. Zame je bilo to popolno presenečenje, verjetno pa so nekateri bili o tem obveščeni. Na vprašanje: »Kaj je to?«, pa je večina skomignila z rameni: »Bomo videli.« Kolikor sem se pogovarjal z ljudmi, so vsi izpostavljali nepoznavanje Voljča in se hkrati navduševali nad njegovimi referencami finančnega strokovnjaka. Pri tem bi rad izpostavil, da sem v nedeljo prejel pismo starejše občanke iz Mislinja, v katerem sem dobil več informacij o Voljču, kot so mi jih povedali poznavalci v

skupščini. Napisano je bilo v smislu osebne diskvalifikacije Voljča kot človeka. Vseeno sem zelo hvaležen za informacije, saj sem šel v skupščino bolj pripravljen in me žaljivi nastopi niso tako presenetili. Nasploh pa je bila večina poslancev v svojih nastopih spoštljiva in dostojna, le posamezniki so vrgli senco na celotno dogajanje v skupščini.

Naša stranka je podprla program predlaganega novega mandatarja Marka Voljča, saj so naši gospodarski strokovnjaki ocenili, da je mnogo pristopov magistra Voljča takih, da pomenijo izboljšanje gospodarske situacije in socialne stiske pri nas.

Alojz Grabner, Slovenska ljudska stranka:

Mislím, da ni bilo dogajanja v skupščini tako porazno, kot skušajo sedaj prikazati novinarji. Res pa se mi tisto z bananami ni zdela posrečena poteza. Vendar: razprave so bile dokaj odkrite. Takšne so nasploh v parlamentu. Podani so bili tehtni argumenti.

Naša stranka dosledno podpira takojšnje volitve, do takrat pa menimo, da so spremembe čista izguba časa. Z novimi volitvami bomo prišli do nove vlade. Takšno stališče: podpora tej vladi do novih volitev, so izražali vsi, ki so mi pred zasedanjem skupščine telefonirali.

Albin Kac, Liberalno demokratska stranka:

Že nekaj tednov pred tem predlogom so nekateri poslanci iskali novo varianto, novo ime, z namenom, da dajo nezaupnico predsedniku vlade. Ko so ga našli in ko je predsednik Bučar sklical sejo skupščine, sem bil zelo presenečen, ker je bila udeležba nadpovprečna: kar 221 poslancev je bilo ves dan prisotnih. Ponavadi namreč pridejo zjutraj, vpišejo svojo prisotnost, potem pa gredo po svojih opravkih. Veliko govornikov je bilo proti kandidaturi Marka Voljča, manj

ga je zagovarjalo.

Zjutraj, kot običajno pred zasedanjem skupščine, je predsednik poslanskega kluba sklical vse poslance stranke, ki jo zastopam. Uvodoma je dejal, da prepušča vsakemu poslancu, da se odloči po svoji presoji, da pa je priporočilo stranke, da podpremo Marka Voljča. Kljub temu pa so poslanci in tudi predsednik Školč menili, da je Peterle s svojo vlado, s katero nismo zadovoljni, od leta 1990 uspel napraviti stvari, o katerih smo pred dvema letoma samo sanjali.

Poudariti pa moram, da so vse stranke, tudi moja, pred volitvami mnogo obljubljale in malo naredile. Čeprav so nove volitve nujne, pa se bojim, da udeležba ne bo visoka. Ali bodo prišli na volitve tisti, ki so ostali brez službe, upokojeanci z nizkimi pokojninami.

Sam se v bodoče s politiko ne bom več ukvarjal, posvetil se bom gospodarstvu.

Ervin Kokošinek, neodvisni poslanec:

Mislím, da je bilo mučno, da je manjkala politična kultura in strpnost. Če hočemo demokracijo, moramo biti strpni. Napadali naj bi program, ne pa človeka. Poslanci so se polarizirali na leve in desne. Prevladovala so stališča desne in liberalne strani. Taka polarizacija po mojem ni pravilna. Če kdo ni bil za, je bil ređeč. Sredine sploh niso poznali.

O svojem glasovanju ne želim govoriti, bilo je tajno. O napovedani zamenjavi treh ministrov pa mislim, da na tak način ne gre. Če bi si Peterle izbral nov mandat v skupščini in izbral novo vlado, potem že. V tem primeru pa gre tudi za dobre ministre. Teh ne sme zamenjati. Peterle je postal nespreten in preveč strankarski. Najbolje bi bilo, če bi prišlo do novih volitev.

Ludvik Kotnik, Zeleni:

Počutil sem se nelagodno, razprave so bile dolgotrajne. Kot

kaže, se bo treba navaditi tudi na tako govorjenje v parlamentu. Bilo je tako mučno, da sem komaj čakal na glasovanje in na to, da se razidemo. Po novi ustavi lahko deset poslancev kadarkoli predlaga novega mandatarja brez soglasja strank. Bojim se, da se lahko tako glasovanje še večkrat ponovi.

Ob 8. uri smo imeli klub poslancev Zelenih in sprejeli soglasen sklep, da podpremo predsednika vlade Lojzeta Peterleta. Ob 9. uri smo imeli še klub poslancev Demosa in sprejeli enak sklep. Vendar sklepa nista bila zavezujoča.

Jože Kramer, Liberalno demokratska stranka:

Nismo še tako navajeni parlament kot so na zahodu. Malo je tudi potrebno kontrolirati obnašanje, mogoče se gre čez mejo. Kandidat je bil preyeč napaden s strani Demosa. Čeprav je šlo za parlamentarni boj, so osebnostno šli predaleč.

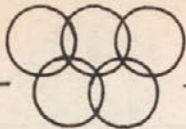
Naša stranka je imela prej posvet in odločili smo se, da glasujemo samostojno.

Glasoval sem za Voljča. Menim, da je potreben nov veter, nov zagon. Resda ga ne poznamo, toda nov človek prinaša spremembe. Če enkrat delaš v mednarodnih krogih, nekaj že moraš znati. Nameraval sem tudi razpravljati, vendar se mi je zdelo neumno ob taki množici neumnih in pametnih besed. Na trenutke je bilo res smešno. Popolnoma drugače vidiš situacijo, če si v parlamentu, kot če ga gledaš preko televizije. Mnogo poslancev razpravlja samo zato, da so na televiziji. »Gre se slikat,« pravimo takim. Meni se ne zdi potrebno, da posebej govorim, če je to, s čemer se strinjam, bilo že izrečeno. Mislím, pa, da kar se osamosvojitve tiče, ni bilo ljudi, ki bi to lahko bolje speljali, kot sedanja Peterletova vlada, vendar pa v gospodarskem pogledu zaostajajo in ne znajo naprej.

Ivan Dretnik-Ajnžnik, Slovenska ljudska stranka:

Kljub temu, da sem sam član Demosa, se mi nivo razprav ni zdel najboljši. Predtem smo se na posvetu Demosa dogovorili, da kandidata ne bomo podprli, da pa ga tudi ne smemo žaliti. Tudi sam sem razpravljaj in sem se tega držal: niti z besedo nisem žalil kandidata. Dejaj sem, da kot kmet z delom vlade ne morem biti zadovoljen, vendar ker sem objektivni človek, rečem, da vsesplošna gospodarska kriza ni akutna, temveč sega nekaj let nazaj. Izbruhnila je že pod režimom, ki je v svoji ideologiji obljubljal naj, naj... Tistih sedem suhih let je minilo in prišlo je sedem novih, ki trajajo še danes.

Slavko Sušec

TRIMČKI SO BILI TRETJI

Kje? Na turnirju malega nogometa v Mežici.

Kdaj? V noči od 15. na 16. februar.

Kako? Po vseh pravilih, ki veljajo za tovrstne turnirje in za mali nogomet, ki velja za športno-rekreativno zvrst.

Koliko je to vredno? Za Trimčke kot organizatorje turnirja in kot mlado moštvo, organizirano šele dve leti, seveda veliko. Uspeh jim bo dal polet za naprej.

Moštvo malega nogometa Trimčki je doma na Javorniku na Ravnah in njegovi člani so sploh še najbolj doma na domačem asfaltnem igrišču, kjer se pred njihovimi nogami poleti kotrlja žoga tako rekoč vsak dan. Tako ljubiteljstvo jih je nujno pripeljalo do tega, da so se združili v ekipo in začeli tekmovali v občinski ligi malega nogometa Ravne, kjer so lani dosegli četrto mesto (prvi so bili Polenčani, drugi Lispo in tretji TNT – oboji z Raven). Radi sodelujejo tudi na turnirjih, zato so se ga sredi februarja odločili še organizirati.

Prostor so dobili v mežiški telovadnici, vendar le za ponoči. Nočni čas je po svoje zanimiv, a za športne boje dokaj naporen. Kljub temu nobena ekipa vse do jutra ni omagala. Na turnirju je sodelovalo 24 ekip, največ iz Mežiške doline, precej pa jih je prišlo tudi iz Mislinske in Dravske doline. Najbolj oddaljeni so bili iz Ruš.

Stroške turnirja, ki so ga organizirali Trimčki v Mežici, so organizatorju pomagali pokriti njihov sponzor Franjo Kocen – Hanže ter darovalci iz Pliberka in okolice: Zadruga Pliberk, Koroška Sparkasse, trgovina Spar, Servis VW, firmi Lečnik ter Jesch.

Ceprav se mali nogomet vsaj v ravenski občini šteje le kot rekreativna dejavnost in je bolj ko ne prepuščen sam sebi, je treba reči, da na turnirju v Mežici ni manjkalo resničnega športnega duha. Želja po uspehu je med igralci velika in borijo se do zadnjega žvižga. Ne glede na to, če je za njimi neprespana noč. Pade kdaj tudi trda beseda, morda opazka na sodnika, toda izgredov vsaj na tem turnirju ni bilo. Zmagalo je moštvo Smreka les iz Črne, drugi so bili Jonti iz Slovenj Gradca in tretji Trimčki.

M.P.

MLADI KOLESARJI

Kdo smo? *Boštjan Čas* (16) *Blaž Ramšak* (15), *Matej Pečnik* (15) in *Boštjan Vesničar* (15) vsi s Prevalj. Šport je že od nekdaj naš hobi za kolesarjenje pa smo se navdušili pred tremi leti, leta 1989. Prva kolesa, ki so nam jih kupili starši, so bila rogova – MARATONCI.

Vsi smo bolj avanturističnega duha, prav to pa je bil tudi glavni povod za naše avanture na kolesih. Privlačila nas je misel na potovanje v oddaljene kraje in tuje države, vendar si prvo leto nismo zastavljali večjih ciljev. Najdaljša pot je bila *Klopinsko jezero* (Avstrija). Že v začetku naslednjega leta (1990) pa smo si začeli zastavljati že

daljše cilje, kot so *Beljak, Celovec, Železna Kapla, Jezersko, Eibiswald, Wolfsberg*, in opravili smo dobrih 3000 km.

Naslednje leto smo že začeli s pripravami za tekmovalna oz. maratone, začeli smo se kondicijsko pripravljati že pozimi, dobili pa smo tudi nova kolesa, ki smo jih nabavili v sosednji Avstriji. Vsi kolesarimo na italijanskih kolesih firme BUTTECHI. Za vrhunec sezone smo si izbrali *Portorož*. Kolikor so nam, oziroma staršem, dopuščale denarnice, smo si izpopolnili opremo. Nabavili smo si čelade, drese, rokavice, čevlje, očala, anorake ter seveda kolesa. Do poti v Portorož smo opravili 6000 km.

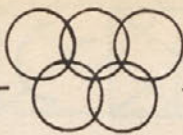
Pot v Portorož je bila še posebej spektakularna. Kolesarili smo cela dva dneva. Prvi dan: *Celovec, Beljak, prelaz Podkoren, Kranjska Gora* in najvišji gorski prelaz v Sloveniji *Vršič*, tu smo tudi prenočili. Drugi dan: *skozi dolino Trente, Bovec, Tolmin, N. Gorica, Razdrto, Črni kal, Portorož*. V dveh dneh smo opravili okoli 360 km.

V Portorožu smo ostali teden dni na oddihu. Med naše največje dosežke pa štejemo vrnitev domov, ko smo v enem dnevu opravili 341 km (odhod ob 5. uri zjutraj, povratek domov pa je bil ob 11. uri zvečer).

Pot nas je vodila iz Portoroža skozi *Trst, Udine, Trbiž, Beljak, Celovec, Prevalje*. Posebej pa smo ponosni tudi na naše tisočake: *Jezersko* (1216 m), *Djebše* (1152 m) *Ljubelj* (1369 m) *Korensko sedlo* (1073 m), dva prelaza čez *Koralpe* (1349 m in 1660 m) *Rogla* (1517), *Vršič* (1611 m).

Seveda bomo ta osvajanja ponovili tudi v letošnji kolesarski sezoni. Naš največji problem je denar, zaradi česar smo bili prikrajšani za mnoge kolesarske užitke. Zelo veseli bi bili kakšne denarne pomoči od zasebnih obrtnikov oz. delovnih organizacij. Upamo, da bomo pri zbiranju prostovoljnih prispevkov le dobili kakšen tolar, da bomo lahko še naprej osvajali takšne cilje. Pripravljene imamo še nekatere mnogo daljše ture, ki pa naj zaenkrat ostanejo skrivnost.

N
A
P
O
R
N
A

POMLAD ZA NOVO OPREMO

Rokometaši slovenjgraškega superligaša Nove opreme so že od začetka letošnjega leta pripravljajo na nadaljevanje prvenstva. Do pričetka drugega dela prve sezone slovenske super lige so varovanci trenerja Slavka Iveziča odigrali osem tekem, generalna pred srečanja za prvenstvene točke pa je bil nedavni turnir osmine finala za pokal Republike Slovenije v slovenjgraški športni dvorani, kjer sta poleg domače Nove opreme nastopili še moštvi Jadrana in Inles Rika.

Rezultata s prvih dveh prijateljskih tekem letošnjega pripravljalnega obdobja sta bila zelo neugodna, saj so Slovenjgradčani v Senovem izgubili tekmo z moštvom Krškega, neodločeno pa so igrali z Dobovo. Že v teh dveh srečanjih, kakor tudi v nadaljevanju, trener Ivezič ni mogel računati na poškodovane **Borisa Levca, Boštjana Doberška** in **Dušana Mavriča**. Tako je razumljivo, da so v ospredje prišli mladi igralci, ki so tokrat zaradi »višje sile« postali pomembni del prvega moštva. **Mihalj, Barl, Soršak** in še kdo so že prej dobivali od trenerja kar precej priložnosti, letošnjo pomlad pa bodo na sebi nosili veliko večje breme.

Rokometaši Nove opreme so na naslednjih tekmah z Ormožem in Veliko Nedeljo zabeležili zmago, zatem so na Ptujju z Dravo izgubili z dvema zadetkoma razlike. V Trbovljah so z močno ekipo Omnikom Rudarja, ki je na lestvici pred njimi, v zaostali tekmi pokala neodvisnosti igrali neodločeno in s tem najavili, da z dobro uigranostjo ne gre preveč trepetati pred slabimi predstavami v boju za točke.

Kot že omenjeno, je vrhunec priprav predstavljal pokalni turnir v Slovenj Gradcu, ki je pravzaprav pokazal dva obraza »novega« moštva Nove opreme. V tekmi z izredno močno ekipo Jadrana so Slovenjgradčani sicer izgubili z golom razlike, toda zapustili so veliko boljši vtis kot kasneje v srečanju z Inles Rikom, v kateri so z obilo sreče izbojevali neodločen rezultat, ki jim je omogočil nadaljnje igre v pokalnem tekmovanju.

Današnji ekipi Nove opreme sicer ne manjka borbenosti in angažiranosti in igri, toda dejstvo je, da se moštvo ne more ugra-

ti preko noči, še posebej pa ne, če v prvi plan prihajajo mladi in neizkušeni igralci. Tako v letošnji pomladi trener Ivezič lahko upravičeno pričakuje zelo vročo klop. Morda se mu v teh okoliščinah večkrat prikrade v spomin izguba treh točk, ki so jih njegovi igralci precej naivno izgubili z zadnjeuvršenima moštvoma v prvem delu super lige.

Glede na to, da v klubu še lep čas ne morejo računati z vrnitvijo Doberška in Levca, pod vprašajem pa je tudi odlični vratar Mavrič, lahko tudi navijači Nove opreme pričakujejo slabše rezultate njihovega moštva.

KOROŠKA SUPERLIGAŠA
NEUSPEŠNA

Odbojkarji Fužinarja nimajo sreče v letošnjem prvenstvu slovenske super lige, saj so že tretjo tekmo izgubili z najtesnejšim izidom – s 3:2. Tudi v srečanju 12. kola proti Salonitu iz Kanala, ki je bilo na Ravnah, so Filipanci in njegovi soigralci ostali brez pomembnih točk, ki bi jih morebiti že pripeljale v play-off, med najboljše štiri slovenske ekipe. Proti Salonitu so tekmo izgubili šele v skrajšanem petem – odločilnem nizu z rezultatom 17:16, pa čeprav so predtem vodili z 14:12 in kasneje s 16:15. Po 12. kolu vodijo odbojkarji Vilede iz Maribora, Fužinar je peti. V 13. kolu so bili Ravenčani prosti.

Na štartu moške rokometne superlige so v derbiju dveh sosednjih ekip Velenjčani presenetili rokometne Nove Opreme in jih premagali s 23:17. Gostje so v dvorani v Slovenj Gradcu zaslužno osvojili dve točki in se tako fantom trenerja Iveziča oddolžili za poraz v prvem kolu. Razlog za neuspeh rokometne Nove Opreme pred svojimi gledalci je predvsem v močni oslabiljenosti moštva, ki je zaigralo kar brez štirih standardnih igralcev, saj so poškodovani Levč, Kleč, B. Doberšek in Oblak. Mladi in neizkušeni domači rokometnaši se seveda kljub borbenosti niso uspeli resneje upirati Velenjčanom, ki so skozi celo tekmo vodili. V 13. kolu je ekipa Nove Opreme gostovala v Celju pri vodilni Pivovarni Laško. .M.I

V NEKAJ
VRSTAH

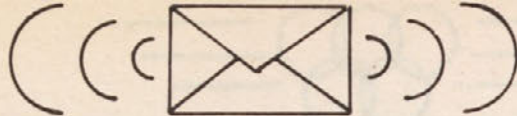
Dve koli pred koncem prvenstva v I. slovenski ligi so **kegljači ravenskega Fužinarja** že osvojili naslov prvaka, čeprav so v 15. kolu doživeli poraz v Žalcu. V drugo so tako Ravenčani ostali brez točk v letošnjem prvenstvu, toda še vedno imajo pred drugouvrščenima Triglavom iz Kranja in Rudarjem iz Trbovelj prednost šestih točk. **Kegljavke Fužinarja** so v preteklih dveh kolih obakrat zmagale, v gosteh proti Tekstini iz Ajdovščine in doma proti Impolu. Po 16. kolu vodijo Ravenčanke pred EMO Celje II. in Slovenj Gradcem, Korotan iz Prevalj je 7.

Po letu 1984 je športna zveza Ravne vnovič pripravila **tečaj za vaditelje smučanja**. Na Koroškem smo tako bogatejši za 14 vaditeljev, saj so vsi kandidati uspešno opravili izpite. Tečaj je obsegal 20 ur teoretičnega predavanja (prof. Roman Hölzl) in 35 ur praktičnega predavanja (demonstratorja: Aleksej Kozmin iz Celja in Uroš Martinšek iz Radeč). Novi vaditelji alpskega smučanja so: **Darja Cekon, Katja Stopar** in **Tina Zagernik** iz Fužinarja, **Vanja Napotnik** iz Mežice, **Dejan Adamovič** ter **Dejan in Damjan Gutman** s Prevalj, **Tadej Pirkmajer** in **Milena Stalekar** iz Slovenj Gradca, **Blaž Jelen, Matjaž Plesec** in **Aleš Mrdavšič** iz Črne ter **Mateja in Irena Bijol** iz Vuzenice.

V Mislinji so v soboto 22. februarja skrbno pripravili **tekmovalce za »pokal cockte« v smučarskih skokih**. Med 67 starejšimi pionirji je na 65 metrski skakalnici zmagal Ravenčan **Andrej Zagernik** pred Velenjčanom Iršičem. V klasični kombinaciji (skoki v Mislinji, teki na Pungartu) je na prvem državnem prvenstvu za starejše pionirje slavil domačin **Tomo Skarlovnik**, 7. je bil Zagernik in 16. Krivograd, oba Fužinar.

Več kot 130 plavalcev in plavalk se je od 21. do 23. februarja v Ljubljani borilo za naslove mladinskih in kadetskih državnih prvakov. Od Fužinarjevih mladih tekmovalcev se je najbolje uvrstil **Peter Naglič**, ki je bil med kadeti dvakrat prvi in enkrat tretji. Dva druga mesta je osvojil **Miha Hribernik**, tretja mesta pa sta pripadla **Borutu Dežmanu** in štetim kadetov v disciplini 4 x 100 m mešano. Med mladinkami je bila **Helena Cej** tretja na 200 m delfin.

.I.M.

Koroški nogometni drugoligaši (1)

"PARTIZANI" SE NE DAJO

NK PARTIZAN, Slov. Gradec (1991). Stojijo z leve: Denkov (pomočnik trenerja) Ormanović, Z. Kotnik, Smrekar, M. Matavž, Plaznik, Juraja, F. Matavž, Knez, Stevanović (trener). Čepijo z leve: A. Kotnik, Prekrški, Vornšek, Blažun, Cesar, Beliš.

Prvi del nadaljevanke o najboljših koroških nogometnih klubih začnemo pri najslabše uvrščenem moštvu - Partizanu iz Slovenj Gradca. Po jesenskem delu v območni ligi - vzhod Slovenjgradčani prezimujejo na nečastnem trinajstem (predzadnjem) mestu, za njimi zaostaja le še ekipa Središča s tremi točkami manj. Slovenjgraški nogometaši so v prvem delu prvenstva zbrali skromnih sedem točk z vsega eno zmago in petimi neodločenimi izidi. Seveda je to vse prej kot zavirljiv rezultat.

Za spomladanski del prvenstva, za katerega upajo, da bo boljši, so se slovenjgraški nogometaši pričeli pripravljati že 11. januarja. Po besedah tehničnega vodje moštva Zvonka Pačnika so se to zimo "partizanovci" številčno okrepili, prvenstvene tekme pa bodo pokazale, če trije igralci iz Velenja zares predstavljajo

pravo okrepitev za pohod na višja mesta na lestvici. Iz velenjskega Rudarja so v Slovenj Gradec prišli Smajlovič (21 let, napadalec), Jurčec (19, obrambni igralec) in Burger (19, vezist).

Tako ima trener Dobrivoje Stevanović - Stevo na razpolago 26 igralcev, od katerih ima večina kar visok odstotek prisotnosti na treningih v pripravljalnem obdobju. Do sedaj so odigrali približno sedem prijateljskih tekem s Šmartnim ob Paki, Rudarjem, Korotanom in Ojstrico, vsa srečanja pa so bila bolj koristna za pridobivanje moči in kondicije, saj so igrišča še neprimerna za lepo, tehnično igro, ki omogoča uigravanje moštva. V prvi vrsti pa je seveda pomembno, to, da so nogometaši v stiku z žogo.

Igralci Partizana se ves čas pripravljajo doma, saj si kakšnih priprav pod ugodnejšo klimo zaradi finančnih razlogov ne morejo privoščiti.

Prav tako nimajo pomožnega igrišča in tako morajo čuvati svoj edini in novi teren, ki so ga krstili prav v tem prvenstvu. Tudi zaradi novega stadiona, ki ima celo razsvetlavo, so Slovenjgradčani bržkone še bolj razočarani nad rezultati minule jeseni. Toda kljub temu so v taboru Partizana pripravljani, da spomladi dajo vse od sebe in da se dokončno znebijo smole (prejeti zadetki v zadnjih minutah), ki jih je tolikokrat spremljala.

Poleg napredovanja na lestvici, ki je predvsem naloga igralcev, pa upravo kluba čaka še iskanje glavnega sponzorja. V poštev pride tudi sprememba nepopularnega imena Partizan. Prav tako nepopularno so morali med prvenstvom zamenjati predsednika. Bivši, Janko Zbičajnik, zaradi svojega sodniškega staža menda ni bil več primeren (v boju za točke je po besedah klub-

skih mož to bolj škodovalo kot koristilo) in tako je danes predsednik kluba Franc Pečovnik.

Prav tako v klubu niso nič kaj navdušeni nad enotno drugo ligo, ki naj bi štartala v naslednji sezoni. Zavedajo se, da je uvrstitev v ta rang za njih povsem nerealna, hkrati pa je to napoved temne prihodnosti za slovenjgraški nogomet.

Na dlani je, da je slovenjgraški nogomet v krizi, ki pa jo bo izredno težko prebrodil v kratkem času. Tako nam preostane, da prepustimo času razvoj dogodkov na zeleni preprogi in tudi na klubskih mizah Partizana.

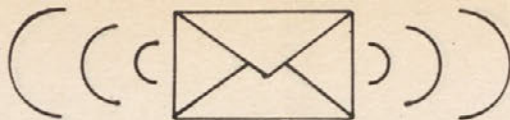
Rok Tamše

DOBER NASTOP NAŠIH

Tradicionalnega šestega smučarskega teka na 20 km v avstrijskem Bad Kleinkirchheimu se je letos udeležilo kar okoli 500 tekačev in tekačic iz Italije, Nemčije, Slovenije in Avstrije. Nastopila je tudi peterica tekačev s Koroške, ki se je imenitno odrezala. Branko Slivnik iz Črne je bil daleč najboljši, saj je osvojil v absolutni kategoriji 6. mesto.

V svojih starostnih kategorijah pa so si naši tekmovalci in tekmovalke pritekli naslednja mesta: Hedvika Blatnik iz Mežice je bila druga med tekačicami od 40 do 50 let starosti, njen mož Vili Blatnik pa je osvojil 8. mesto v starostni skupini od 50-60 let. Štefan Robač z Raven, naš nekdanji olimpijec, si je med tekači nad 60 let starosti pritekel odlično 3. mesto, Ravenčan Vojteh Wlodyga pa je bil 18. med tekači od 40-60 let.

Ivo Mlakar

Javen odgovor nepoznani državljanke

V času, ko se je v Republiški skupščini vodila razprava o osnutku zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, me je po telefonu poklicala občanka, ki se je sicer na hitro predstavila, vendar netačno razložno, da bi si lahko njen priimek zapomnil in zvedel za naslov. Zelo dobro pa sem si zapomnil njeno pobudo, da bi se v skupščini zavzemal za tako določilo zakona, ki bi po smrti zavarovanca prisodil del njegove pokojnine ovdovelemu zakoncu.

Stališče sem ocenil kot zelo razumljivo in upravičeno. Ko sem ugotovil, da je tako že urejeno v zakonodajah nekaterih drugih držav, je bila moja opredelitev še lažja in trdnjša. Takega mnenja so bili tudi nekateri drugi poslanci.

Zamisel se je v Republiški skupščini pojavila v obliki treh različnih amandmajih (popravkih) osnutka zakona o pokojninskem zavarovanju.

Predlagano je bilo, da se 72. členu doda nov 72 a člen, ki bi se glasil: »V primeru, ko imata oba zakonca pravico do pokojnine, pa eden umre, ima drugi pravico do nove odmere pokojnine, ki je enaka vsoti višje pokojnine in 20 % nižje pokojnine«.

Druga varianta se je glasila: K 85. členu se naj doda 85 a člen naslednje vsebine:

»Ovdoveli zakonec, ki je upravičenec do starostne ali invalidske pokojnine in je živel z umrlim v zakonski ali tri leta v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, pridobi po smrti zakonca pravico do 30 % pokojnine umrlega zakonca – upokojenca ali pa zadrži 30 % lastne pokojnine, če sicer prevze-

ma po smrti zakonca družinsko pokojnino.«

Tretja različica je bila naslednja: doda se nov 85 a člen: »Ovdoveli zakonec, ki je uživalec lastne pokojnine pridobi po smrti zakonca pravico do 30 % pokojnine umrlega zavarovanca. Pokojnino lahko uveljavi od prvega dne naslednjega meseca po zakončevi smrti.«

Vsi predlogi vsebujejo enak povdarek, ki bi naj olajšal finančne težave ovdovelega, potem ko vsa prejšnja skupna bremena odpadejo po smrti na enega samega.

V družbeno političnem zboru je taka predstava obveljala do zadnjega proceduralnega postopka.

Drugačnega mnenja so bili v ostalih dveh zborih. Po končanem medzborovskem usklajevanju pa je obveljalo stališče Izvršnega sveta Slovenije, ki ga je predstavil v svojem poročilu 18. decembra 1991 pod števil. 191-01/90-7/4-8, da bi katerokoli od predlaganih zakonskih določil pomenilo širitev pravic upokojenec, ki bi posledično zahtevale bistveno povečanje sredstev pokojninskega sklada. Teh sredstev pa vlada v proračunu ne more zagotoviti.

Pri dokončnem glasovanju so bili v večini tisti, ki so podprli stališče vlade. To pa seveda ne sme pomeniti, da bi se predlagana zamisel ne uresničila kdaj pozneje, ko bo morda več razumevanja za utemeljene zahteve upokojenec.

Zajaven odgovor sem se odločil zato, ker upam, da bo upokojenka na ta način zvedela o usodi svoje pobude. Hkrati pa prosim vse volilce, da bi me o svojih razmišljanjih čimvečkrat seznanjali, po možnosti v pisni obliki s podpisom in naslovom ter navedbo čim več tehtnih dokazil. Prav rad pa vas sprejem tudi na razgovor, saj veste, kje me lahko dobite, da bi se o zadevah kar najbolj natančno pogovorili. Ne sme se obupati, če prvi poizkusi ne uspejo. Iz lastne prakse pa že dobro vem, da se lahko z vztrajanjem in ponovnim dokazovanjem ali ob bolj ugodnih prilikah, lahko uresniči to, kar zaenkrat še ni mogoče.

Vas pozdravlja
prim. dr. Drago Plešivčnik

Koroški muzikant

Le kdo ga ne pozna. Kantavtorja s Koroške. Preprost človek, vedno ustrezljiv, dober po srcu, pripravljen pomagati drugemu, tak je ta fant Marijan Smode. Na slovenski pop sceni je že več kot deset let. Njegove pesmi imajo radi tako mlajši kot starejši. Saj so duhovite, preproste, iz vsakdanjega življenja, opevajo ljubezen do zemlje, do domovine, skratka – ljubezen do naše koroške grude.

Spominjam se, bilo je v začetku osemdesetih let. Za takratni radio Sl. Gradec je posnel prve pesmi: »Ne odhajaj še Belinda«, »Mrtva reka«, »A, ti praviš«. Leta 1982 je zmagal na takratni Slovenski popevki s pesmijo »Še pomahal ni z roko«, še istega leta je bila med zmagovalnimi pesmimi na Veseli jeseni v Mariboru tudi pesem »Čajt ženitve«. Po teh dveh uspešnih festivalih pa je sledila prva plošča z naslovom »To je moja pesem«.

Od takrat dalje so se tudi začeli zapleti z radiom Sl. Gradec. Ne bom podrobno opisoval, kakšni zapleti, vendar pa so se takratni glasbeni redaktorji in tehniki odločili, da njegovih pesmi enostavno ne bodo več predvajali. Vendar pa je Marijan šel dalje svojo pot. Ni se menil za tiste, ki so mu metali polena pod noge. Saj je sestavi del glasbenika tudi to, da ti nekateri ne želijo najboljše, ampak te poskušajo ovirati na poti, ki si si jo zadal. On pa je izdajal plošče in kasete, ki so se prodajale kot med.

Večkrat je bil izbran za pevca leta. Lep uspeh je dosegel tudi leta 1986, ko je zmagal na mednarodnem popevkarskem festivalu na Malti s pesmijo »Zapoj ljudem«. Glasbo zanjo je napisal njegov dober prijatelj z Malte, gospod A. Sand, besedilo pa znani slovenski pisec besedil zabavne glasbe Dušan Velkavrh. Enkrat je tudi sodeloval na izboru za pesem Evrovizije, s pesmijo »Adrijana, v tvojih očeh«. Do zdaj je izdal deset kaset, enajsta pa je izšla pred nekaj dnevi.

Sam piše besedila in glasbo, je kompleten avtor svojih pesmi. Rad napiše tudi za koga drugega. Tako je pred kratkim izdala kaseto mlada obetavna pevka Petra Bizjak, Marijan pa je prispeval vsa besedila in glasbo. Tudi spor s Koroškim radiom se je končal v obojestransko zadovoljstvo in zadovoljstvo vseh nas njegovih poslušalcev.

Pred kratkim se je preselil z Raven v Trbonje, kjer si je ustvaril družino in tam živi v novi hiši.

Dobil je tudi sina Aleksandra, ki pa se že tudi spoznava z glasbo, gre po očetovih stopinjah.

Na koncu pa bi rad povedal še svoje mnenje o njem. Meni osebno je Marijan vseč že od nekdaj. Nevem, zakaj, mogoče, ker je tako preprost v javnosti. Zato pa ga imejmo radi, saj je naš – Koroški muzikant! Še veliko uspeha v osebnem življenju kot tudi na glasbenem področju.

Vlado Lauk

Kaznovati resnico?

Resnica današnjega časa vse bolj prihaja na dan. Vse bolj se opisuje, kje ga predvsem vodilni najbolj špičijo in kakšne posledice nastajajo zaradi tega. Zadnjič, ko sem prebiral »Nedeljski Dnevnik«, katerega redno kupujem, sem naletel na dober članek, ki govori predvsem o samopostrežbi menedžerskih plač. Rad bi navedel samo uvodne besede gospoda Mata Gostiše, ki o teh zadevah govori takole:

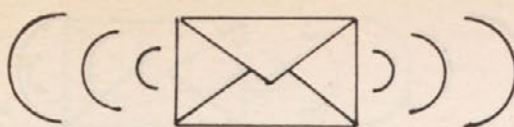
Ta kruh naš vsakdanji! Kar precej je že tistih, ki s poštenim delom ne zaslužijo vsakdanjega kosa kruha. Kot kaže, so že tudi takšni, ki iščejo hrano po smetnjakih, tako da je menda že prišlo do zastrupitve z najbolj tragičnimi posledicami. Medtem, ko eni nimajo za hrano, ogrevanje in obleko, pa je mogoče slišati o posameznikih, ki z letali vozijo cepit svoje pse na Švedsko, ali o izbrancih, ki so jim podjetja že obljubila posebno plačilo dohodnine.

V nadaljevanju je gospod M. Gostiša tudi povdaril, da menedžerji prejemajo plače tudi, če podjetje tako slabo posluje in ni denarja za delavce, pa tudi to je navedel, da so nekje z zakoni vsi zaščiteni.

Da je temu res tako, moramo priznati vsi, saj vsaj še zaposleni bi morali vedeti, kako se plače obračajo v podjetjih ali v tovarni, v kateri delamo. To so nam z aprtilimi kuvertami in z novim sistemom izplačevanj osebnih dohodkov nekaj časa dobro prikriivali, a resnica se že pojavlja.

Nekaj sem se pa vseeno vprašal pri vsem tem. Kaj se bo zgodilo, ko bo resnica o teh ali podobnih zadevah mogoče dokazati? Mar bomo šli tožiti resnico ali tiste, ki so grešili in bili zaščiteni po zakonih. To je le ena od tem, ki me je močno pritegnila in sem želel še jaz dodati kakšno besedo zraven, so še pa druge, mogoče še slabše, ki pa tudi že prihajajo na dan.

Zlarko Škrubej
Šmartno / Slovenj Gr.

NEPOZABNI DNEVI

V delovnem oblačilu sem stala na plebiscitno jutro 23. decembra 1990 na domačem dvorišču. V hlevu sem najnujnejše postorila in skoraj zeblo me je. Vendar ne toliko, da ne bi prisluhnila zvokom pihalne godbe s Pernic. Prihajali so z vasi, kjer so na volišču krajani že krojili usodo slovenskega naroda. Kmalu sem se uredila in odšla na volišče, kjer sem z narodno zavestjo dala svoj glas.

Cez šest mesecev ugibanj in upanja se je v meni znova prebujalo nekaj narodno-slovenskega in mnogo bolj kot sicer, saj se je takrat razglasila samostojna Slovenija. Najbrž tisti datum ni tako

pomemben, kot grenko spoznanje, da nas je nekdo (mi vemo, kdo) kaj kmalu, že prvi dan rojstva, hotel zadušiti. Vendar vse, kar živi in diha se bori za obstoj. Tako se je tudi mlada Slovenija povzdignila, dobila je moč in voljo, s skupnim naporom pregnala sovražnike.

To so bili prav tisti, za katere je tudi včerajšnja Slovenija pomagala skrbeti, da so zrasli in postali močni, močni in sovražni proti »svojim ljudem«. Spraševali smo se, kaj bo po 26. juniju; res, prišel je 27. junij, dan, ki ga gotovo ne bomo pozabili. Sezlasti naši otroci ne. Začel se je prvi teden počitnic, a tako grenak, da jim bo ostal v spominu.

Cetrtek, čemeran dan, poln bojazni in strahu. Noč, viharna, sklenjena z nevihtami. Radijska in televizijska celodnevna poročila le v znamenju vojne. Vojna pri nas – v Sloveniji. Nemogoče! To ne more biti res! A, vendar...

Ceprav se mi še sanjalo ni o teh grozotah, so kolone tankov, vojaških vozil in vojakov takratne JNA rinile v naša mesta in vasi. Z njimi tudi slabe novice in upanje, da jih bodo zadržale močne blokade. Kajti naši fantje in možje so takoj pomagali TO in policiji, da bi s skupnimi močmi le ubranili in rešili mlado bilko Slovenije. Ta pa se je močno vkoreninila v srca Slovencev.

Nikoli, zares nikoli ne bom pozabila tistega hudega tedna. Dan in noč sem spremljala poročila in se veselila še tako skromne dobre novice. Zaupala sem našemu vodstvu in fantom, ki so se borili. Kmalu smo videli, da so naloge dobro opravili in zato jim gre vsa pohvala.

Tiste dni, ko se je vojna hotela razplamteti, so povsod cvetele rože. Vsa okna in balkoni so jih bili polni in pogled nanje mi je zbudil upanje – bilo je upanje v zmago. To sem dobro presodila, pač je bila potem še dolga pot dela in sporazumevanja, preden so našo malo državo Slovenijo 15. januarja 1992 potrdile druge države in narodi. Kako naprej?

Ravnica se je postavila v breg in preden jo bomo prehodili, bomo uničili prenekatero čevlje. Mir, volja, delo, znanje, razumevanje, upanje in še kaj – ni vrag, da ne bi lepo živeli v tej naši samostojni Sloveniji.

Marija Osmulec
Gortina

TRADICIJA,
KI POMENI
ZAUPANJE.

POSLOVNA ENOTA
KOROŠKA

Slovenj Gradec
Voranečev trg 2
Tel.: (0602) 41-842,
41-843

PREDSTAVNIŠTVI:
Ravne na Kor.: 23-759
Radlje ob Dravi: 73-025

Ker življenje
potrebuje
varnost.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRŠTVO ZA DELO
REPUBLIŠKI ZAVOD ZA
ZAPOSLOVANJE
LJUBLJANA, Glinška 12

RAZPISUJE

JAVNI NATEČAJ »1000 NOVIH DELOVNIH MEST«

Republiški zavod za zaposlovanje razpisuje NATEČAJ za sofinanciranje odpiranja novih delovnih mest. Za vsako novo delovno mesto, na katerem bo delodajalec zaposlil brezposelno osebo, bo zagotovljeno 150.000,00 SLT kot nepovratna sredstva.

POGOJI NATEČAJA:

1. Na natečaju lahko sodelujejo fizične in pravne osebe, ki bodo na območju Republike Slovenije zagotovile zaposlitev brezposelnim iskalcem zaposlitve, prijavljenim pri Republiškem zavodu za zaposlovanje in še zaposlenim delavcem, ki imajo status trajnega presežnega delavca.

2. Obravnavani bodo le novi programi ali širitve obstoječe dejavnosti, ki zagotavljajo nova delovna mesta.

3. Nova delovna mesta morajo zagotavljati zaposlitev za nedoločen čas.

NAVODILA ZA SODELOVANJE NA NATEČAJU

1. Prijavo na natečaj pošljite pristojni Enoti Republiškega Zavoda za Zaposlovanje.

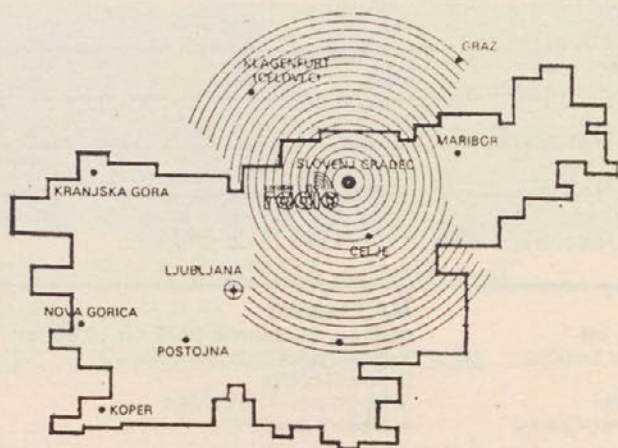
2. Prijava mora vsebovati:
– predstavitev obstoječe dejavnosti
– dokumentacijo za novi program (poslovni načrt s tržno in ekonomsko utemeljitvijo novega programa ali programske preusmeritve)
– opis delovnih mest, ki jih zagotavlja novi program (zahtevana stopnja izobrazbe in poklic, posebna znanja in zahteve...)
– izpolnjen obrazec RZZ-06/92

3. O dodelitvi sredstev bo v skladu z določili natečaja in sprejetim poslovníkom odločal odbor pri Republiškem Zavodu za zaposlovanje.

4. Sredstva, odobrena z natečajem, izključujejo možnost koriščenja drugih sredstev izvajanja programov aktivne politike zaposlovanja.

5. Dodatne informacije dobijo vsi zainteresirani pri Enotah Republiškega Zavoda za zaposlovanje.

Vaše pismo v
PREPIHU - bolj prepri-
hana Koroška

**koroški
radio**
slovenj gradec

UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

**CVETLIČARNA
KAVABAR**

Marjetka

Slivnik-Hribar Marjeta

62391 Prevalje, Trg 58
tel. 0602 31-324
doma: 33-428 Prisoje 70

Vabimo vas, da nas obiščete v času praznovanja
8. marca.

NUDIMO CVETJE PO UGODNIH CENAH!

***TEPPSA* d.o.o.**

IZDELAVA PREHRAMBENE
EMBALAŽE IN STORITVE
SL. GRADEC Tel. 44-065

- izdelava prehrambene embalaže
- zunanja, notranja trgovina - zastopstvo
- zaključna gradbena dela

***TEPPSA* d.o.o.**

Heroja Vrunča 8, Slovenj Gradec
Tel.: 0602 - 44-065

KAS
Slovenj Gradec

KOROŠKI AEROKLUB

Koroški aeroklub Slovenj Gradec nudi v najem naslednje
objekte:

- 1. Tri tenis igrišča**
– dokončana ali z možnostjo soinvestiranja dokončanja
- 2. Gostinski lokal**
- 3. Objekt nekdanjega bazena z infrastrukturo** –
potreben sanacije

Informacije lahko dobite osebno na upravi Koroškega
aerokluba ali po telefonu 0602 / 53-630.

Vaše cenjene ponudbe sprejemamo do 20. 3. 1992.

OUTS *uteks* TRADE d.o.o.

Pohorska 6a
62380 Slovenj Gradec
telefon: (0602) 42-451
telex: 33187 YU GRADEC
telefax: (0602) 44-102

V industrijski prodajalni nudimo po ugodnih cenah vse
vrste obutve:

- moško
- žensko
- otroško

Prodajalna je odprta vsak delovni dan od 7. do 17. ure,
v soboto od 8. do 12. ure.

Se priporočamo za obisk!

PRIREDITVE

Lutkovni abonma

Lutkovna skupina FRU FRU KD Trnovo Ljubljana gostuje z igrico CUFEK

6.3.1992 ob 9. uri kulturni dom Črpa na Koroškem

6.3.1992 ob 11. uri telovadnica OS Mežica

6.3.1992 ob 16. uri Družbeni dom Prevalje

7.3.1992 ob 10. in 11. uri Titov dom Ravne

25. srečanje: »Od Pliberka do Traberka«

KOTLJE, KULTURNI DOM PREŽIHOV VO-RANC

sobota, 7. marca 1992 ob 19. uri

1. Moški pevski zbor Šentanelški pavri

2. Mešani pevski zbor Društvo upokojencev Prevalje

3. Vokalni oktet TRO Prevalje

4. Mešani pevski zbor KUD Strojnska Reka

MEŽICA, NARODNI DOM

petek, 13. marca 1992 ob 19. uri

1. Mešani pevski zbor Rožmarin

2. Moški pevski zbor Gozdar

3. Mešani pevski zbor KUD Strojnska Reka

4. Moški pevski zbor Vres

PREVALJE, DRUŽBENI DOM

sobota, 14. marca 1992 ob 19. uri

1. Oktet Suha

2. Mešani pevski zbor Markovič Kristl Mato

3. Moški pevski zbor Vinko Poljanec

4. Mešani pevski zbor Peca

KRIŽANKA

PESNIČA:		MIMI MALENŠEK	SREDIŠČE ROMUNSKO POKR.MO-LDAVIJE	IME HEROJA ŠERCERJA	TOVOR-NJAK	DOMAČE MOSKO IME	MEDMET SMEHA	MLADOST-NIK	SLOV. NARAVOS-LOVEC IVAN	NAZIV ZA ZELO SUHEGA ČLOVEKA	OBDOBJE ČLOVEK. ZIVLJE-NJA	NORVEŠKI LINGVIST IVAR ANDREAS	NIKOLAŠ PIRNAT
10. 2. 1902 Libuče pri Pliberku ZBIRKE: MOJE GREDE, LIPOV CVET PESMI IZ LIBUŠKEGA PUELA													
PESNIČA: 8. 3. 1961 železna Kapla soavtorica dvojezične antologije koroških Slovencev in Madžarov iz Slovenije "SOZVOČJE"													
DRAMATIK: 27. 10. 1884-17. 2. 1970 IGRE: K LUČI, DRABOS-NJAK		VSOTA SEŠTEVEK ŽENSKO IME					INSERAT, OBJAVA V ČASOPISU						NATRIJ
JAN ŠTURSA	NAVIJAČ BOJNI STRUP MEHURJE.						ST. MESTO NA NIZO-ZEMSKEM GR. ČRKA						
SVETI BIK V STAREM EGIPTU			ENAKA SO GLASNIKA LOVEC RAKOV			PESEM TRUBADURJA NEMSKI AVT. KLUB							
TOVOR-NJAK PREKUC-NIK				IRSKO MESTO OB REKI LIFFEY					NAJVIŠJA IG. KARTA HLAPLJI. TEKOCINA			ČASTIT-LJIV MOŽ, STAREC	PISALNA PRIPRAVA
OVREDNO-TENJE ZNANJA V ŠOLI				IME FILMSKE IGRALKE GARDNER	MUSSOLINI VZDEVEK ZNIŽAN TON-D				KANON GORSKI RESEVAL-NI COLN				
ULIČNA ZAPREKA, ZAGRADA							GRŠKA ČRKA				VEZNIK TOMISLAV NERALIČ		
SLOV. TE-NORIST							PIJAČA BOGOV NA OLIMPU						
ŠEVČENKO: ukrajinski pesnik zbirke "KOBZAR", "HAJDAMAHY"						SESTAVIL JOŽE LESNIK	SLOV. PESNIK IVAN ZAMEJSKI						

Naročilnica

Naročam časopis PREPIH

Ime in priimek _____

Kraj in poštna št. _____

Naslov _____

Podpis _____

Naročilnica velja za leto 1992 in do preklica.

ČRNA, KULTURNI DOM

petek, 20. marca 1992 ob 19. uri

1. Moški pevski zbor Franc Leder Lesičjak

2. Št. LIPS Dobrla vas

3. Moški pevski zbor Mežiški knapi

4. Mešani pevski zbor KUD Slovenj Gradec

LIBELIČE

petek, 20. marca 1992 ob 19. uri

1. Koroški oktet

2. Moški pevski zbor Foltej Hartman

3. Moški pevski zbor Štanko Rek Dravograd

4. Moški pevski zbor Stefan Goršek-Čaki Šent-janž

5. Dekliški pevski zbor Klas

6. Društvo invalidov Dravograd

Ženski invalidski pevski zbor

VOGRČE, PRI FLORJANU

sobota, 21. marca 1992 ob 19.30 uri

1. Moški pevski zbor Društva upokojencev Prevalje

2. Mešani pevski zbor Srce

3. Vokalno instrumentalna skupina Lipa

4. Mešani pevski zbor Markovič Kristl Mato

ŠENTPRIMOŽ

nedelja, 22. marca 1992 ob 19.30 uri

1. Moški pevski zbor Gozdar

2. Koroški oktet

3. Moški pevski zbor Vres

4. Mešani pevski zbor Danica

RAVNE NA KOROŠKEM, ŠPORTNA DVORANA PRI OSNOVNI ŠOLI PREŽIHOVEGA VO-RANCA NA RAVNAH NA KOROŠKEM

petek, 28. marca 1992 ob 19. uri - zaključni koncert

MALI OGLASI

Prodam kombiniran otroški voziček. Informacije po tel.: 20-235

Na Ravnah na Koroškem kupim dvosobno stanovanje, takoj vseljivo. Ponudbe pod šifro: MLA-DOST.

AVTOPREVOZ DRAVOGRAD, p.o.
Otiški vrh 25/b
62373 Šentjanž pri Dravogradu

- prevoz blaga v domačem in mednarodnem transportu
- popravilo in vzdrževanje cestnih motornih vozil
- opravljanje preventivnih tehničnih pregledov motornih vozil
- neomejene storitve na področju prometa – posredovanje, zastopanje in izvajanje komercialnih storitev
- uvoz in izvoz
- trgovina na debelo in drobno
- storitve skladiščenja blaga

telefon: 0602/85-207 n.c.
 telefax: 0602/85-399
 telex: 33-220 YU AVTO DV

VELEBLAGOVNICA
Slovenj Gradec, d.o.o.

NOVO
VINOTEKA
NOVO

PRODAJNI CENTER... ŽIV ŽAV ... VINOTEKA

ŽIV-ŽAV:

Vse za dojenčka in otroka – tekstil do 10 let.
 Ponudba igrač od »A do Ž«.

VINOTEKA:

- Podravske vinorodne rajone
- Posavske vinorodne rajone
- Primorske vinorodne rajone

PRODAJNI CENTER:

ŽELEZNINA, AKUSTIKA, BELA TEHNIKA, POSODA...
 Čistila, plastika, lesena in kovinska galanterija,
 - do 10 % količinski popust na čistila in živila
 - 10 % popust – sokovi sirupi, napitki, mineralne vode, gazirane pijače in druge pijače – 8 % popusta,
 - POGOJ – GOTOVINA IN NAKUP CELI KARTON – ZABOJ.

TEHNIKA, TEKSTIL – prodaja na tri čeke, brez obrestno

- 10 % popusta otroški vozički za gotovino
- 5 % popusta otroški vozički na dva čeka
- 10 % popusta planinski čevlji za gotovino (do 15.3.)
- 5 % popusta planinski čevlji na dva čeka
- NAMA KOŠARICA 20–25 proizvodov do 40 % ceneje
- krače, šunka, vratovina, jajca – ceneje do 7.3.
- IZDELKI IZ ZLATA – bogat izbor – ugodne cene
- aranžiranje daril za 8. marec

KDOR IŠČE, TA NAJDE – V NAMI SLOVENJ GRADEC

POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
(Avtobusna postaja)
Tel.: 0602/41-595, 41-813

PREDSTAVNIŠTVO:

- RADLJE OB DRAVI, Tel.: 0602/71-941
- RAVNE NA KOR., PREŽIHOVA UL. 24,
 - Tel.: 0602/21-346
- DRAVOGRAD, TRG 4. JULIJA, Tel.: 0602/83-071

V 365 DNEH JE LAHKO SAMO EN
DAN NESREČEN.
NE PUSTITE SE PRESENETITI!

ŽIVLJENJE GRE
NAPREJ IN MI Z VAMI

TOVARNA MERIL
POSLOVNI INŽENIRING, d.o.o
SLOVENJ GRADEC

Francetova 16
 telefon: (0602) 341-231

Na novo odprta prodajalna v prostorih Tovarne meril in Poslovni inženiring (odprta v času od 7. - 15. ure)

Iz svojega obsežnega rednega programa nudimo:

- **galanterijski program** (kuhinske deske, kopalniške sete, pohištvene elemente, gozdarske mere, lesene metre in libele)
- **merilni program** (libele, metre, kotnike in precizna merila; pomična merila)
- **šolski in pisarniški domači in uvožen program** (trikoti, ravnila, tehnični svinčniki, kemični svinčniki, flumastri, keramični peni in kalkulatorji)

Izdodatnega programa vam nudimo:

AKUSTIKO
 - TV aparati, radio aparati, video rekorderji, tekstil in razni tehnični artikli

Kot posebno in po zelo ugodnih cenah nudimo **trenerke** (moške, ženske in otroške),.

OBIŠČITE NAS, ZADOVOLJNI BOSTE!

Racionalles

d.o.o. SLOVENJ GRADEC

VEDNO NAJCENEJE

- OKNA - POLKNA - ROLETE
- VRATA FURNIRANA
- GARAŽNA IN VHODNA VRATA
- FURNIRANE STENSKÉ OBLOGE
- PARKETI VSEH VRST
- LADIJSKI POD IN MASIVNE OBLOGE
- OSTREŠJA VSEH VRST
- TEGOLA »CANADESE« IN »BRAMAC«
- VSE VRSTE REZANEGA LESA

**ZA
GRADITELJE**

**ZA
GRADITELJE**

ČE SE DOBRO KUPI, JE ŽIVLJENJE LEPŠE!

KLIČITE - PRIDITE - ODPELJITE

INFORMACIJE: TEL. 0602 41-160, 41-941, FAX. 41-063

Hoteli

Slovenj Gradec

62380 slovenj gradec
glavni trg 43

telefon uprava: 0602/41-208

telefon direktor: 0602/41-039

telefax: 0602/43-179

telefon hc: 0602/42-295

**KOMPAS HOTELI
SLOVENJ GRADEC**

*SE PRIPOROČAJO ZA OBISK
V SVOJIH POSLOVNIH ENOTAH*

*HOTEL KOMPAS
HOTEL POHORJE
GOSTILNA DOM
PIZZERIJA TURIST*

*IZBIRALI BOSTE LAHKO MED BOGATO
PONUDBO JEDI IN PIJAC.*

RENAULT

AS AVTOSERVIS

SLOVENJ GRADEC p.o.

KIDRIČEVA 4, 62380 SLOVENJ GRADEC
TEL.: 0602/41-002, 41-491, FAX.: 41-489

ZASTAVA

ŠKODA

Volkswagen Group

Oficiální sponsor
XXV. letních olympijských her

VAM NUDI:

- * Prodaja vozil iz programa renault in škoda
- * Prodaja rezervnih delov za renault, škodo in zastavo
- * Garancijska popravila renault, škodo in zastavo
- * Tehnične preglede, registracijo vseh motornih vozil ter izdajo in montažo novih registrskih tablic
- * Avtokleparska, ličarska dela in antikorozivna zaščita za vsa motorna vozila

POPUST!

**PRI NAKUPU VOZIL IZ PROGRAMA
RENAULT, KOLIČINE OMEJENE**

PREPIH

Od javnosti odvisen časopis.

Izdaja ČZP »VORANC« Ravne na Koroškem.

Glavni in odgovorni urednik Vojo Močnik. Naslov uredništva:
Ravne na Koroškem, Čečovje 5, tel. št.: (0602) 22-999.

Tiska Grafika Prevalje. Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za informiranje št. 23/105-92 šteje časopis med proizvode iz 13. točke tarifne številke 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 %.

Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo.